Surat Al-Mulk

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea perfecțiunii Stăpânirii lui Allah și a puterii Sale; în sensul smereniei față de El și a avertizării cu privire la pedeapsa Sa.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Fie ca Harul lui Allah să fie preamărit și sporit. Cel Unic, în Mâna Căruia se află Împărăția și El este cu putere peste toate, și nimic nu-I este imposibil Lui.
(2) Acela care a făcut moartea și a făcut și viața, ca să vă încerce pe voi, o, oameni, și a vedea care dintre voi este mai bun întru faptă. Și El este Cel Puternic pe Care nimeni nu Îl poate învinge și Cel Iertător al păcatelor celor ce își cer iertare dintre supușii Săi.
(3) Cel care a creat șapte ceruri, fiecare dintre acestea fiind ca un strat deasupra celuilalt de dinaintea sa, fără ca acestea să se atingă și să se amestece unul cu celalalt. O, tu, cel care le privești! Nu vei vedea în cele create de Allah nicio discrepanță și nicio nepotrivire. Întoarce-ți privirea! Oare vezi tu vreo fisură sau vreo crăpătură?! Cu siguranță, nu vei vedea așa ceva, ci vei vedea o creație extrem de precisă și desăvârșită. (4) Apoi, întoarce-ți privirea o dată și încă o data! Privirea ta se va întoarce la tine extenuată, slăbită și umilă, fără să fi văzut vreun defect sau vreo nepotrivire în creația cerurilor.
(5) Noi am împodobit cerul cel mai apropiat de pământ cu stele luminoase și le-am făcut pe ele pietre pentru lovirea șeitanilor, care încearcă să tragă cu urechea, și care îi arde. Și în Viața de Apoi, Noi am pregătit pentru ei Focul cel mânios. (6) Aceia care nu au crezut în Domnul lor, în Ziua Judecății vor avea parte de chinul Focului cel arzător. Și ce rea întoarcere este cea la care ei vor fi întorși! (7) Atunci când ei vor fi aruncați în Foc, vor auzi un sunet puternic și îngrozitor, în vreme ce acesta clocotește așa cum ar fierbe un cazan.
(8) Aproape că se sfâșie în bucăți datorită mâniei excesive împotriva celor ce pătrund în el. De fiecare dată când în el este aruncată o ceată nouă de necredincioși, Îngerii care o păzesc îi întreabă, blamându-i: „Oare în viața lumească nu v-a venit vouă un profet care să vă prevină cu privire la pedeapsa lui Allah?!"
(9) Necredincioșii vor zice: „Ba da! Ne-a venit noua un profet, prevenindu-ne în privința pedepsei lui Allah, însă noi l-am învinuit de minciună și i-am zis: „Allah nu a trimis nicio revelație, iar tu, o, profetule, nu ești decât în mare rătăcire de la adevăr!" (10) Și necredincioșii vor zice: „Dacă noi am fi ascultat și am fi tras foloase [din ceea ce am auzit], sau am fi cugetat astfel încât să distingem adevărul de minciună, nu am fi fost noi dintre oaspeții Focului, ci am fi fost cu credință în profeți și în cele cu care ei au venit și am fi fost dintre oaspeții Raiului!"
(11) Și au depus astfel mărturia necredinței și a tăgăduirii împotriva propriilor lor suflete și au meritat ei astfel pedeapsa lor. Așadar, îndepărtați să fie oaspeții Focului! Și atunci când Allah a menționat atributele neamului necredinței și răsplata lor, El a menționat și calitățile oamenilor dreptcredincioși și recompensele lor, și a spus:
(12) Aceia care se tem de Allah în singurătatea, vor avea parte de iertare și ei vor avea o mare răsplată în Paradis.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Înțelepciunea dedusă din cunoașterea creării vieții și a morții este luarea inițiativei către plinirea de fapte bune înainte de moarte. 2 - Mânia și furia Infernului împotriva necredincioșilor ca o formă de exprimare a încălcării sensului onoarei față de Allah Preaslăvitul. 3 - Djinnii i-au precedat pe oameni întru călătoria în spațiu, și fiecare dintre aceștia, care va încălca limita sa, va fi pedepsit de către străjerii [cerului]. 4 - Supunerea și smerenia față de Allah în singurătate sunt dintre factorii atragerii iertării [de la Allah] și ai pătrunderii în Paradis.

سُورَةُ المُلْكِ — آيَاتُهَا ٣٠ — تَرْتِيبُهَا ٦٧

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الجزء ٢٩ الحزب ٥٧

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ١ ٱلَّذِي خَلَقَ
ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ
٢ ٱلَّذِي خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٖ طِبَاقٗاۖ مَّا تَرَىٰ فِي خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن
تَفَٰوُتٖۖ فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٖ ٣ ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ
يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئٗا وَهُوَ حَسِيرٞ ٤ وَلَقَدۡ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ
ٱلدُّنۡيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلۡنَٰهَا رُجُومٗا لِّلشَّيَٰطِينِۖ وَأَعۡتَدۡنَا لَهُمۡ عَذَابَ
ٱلسَّعِيرِ ٥ وَلِلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمۡ عَذَابُ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ
٦ إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقٗا وَهِيَ تَفُورُ ٧ تَكَادُ تَمَيَّزُ
مِنَ ٱلۡغَيۡظِۖ كُلَّمَآ أُلۡقِيَ فِيهَا فَوۡجٞ سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ ٨
قَالُواْ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ
إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ ٩ وَقَالُواْ لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ
ٱلسَّعِيرِ ١٠ فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ فَسُحۡقٗا لِّأَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ١١ إِنَّ
ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ١٢

وَأَسِرُّواْ قَوْلَكُمْ أَوِ ٱجْهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ١٣ أَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ١٤ هُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ
ذَلُولًا فَٱمْشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزْقِهِۦۖ وَإِلَيْهِ ٱلنُّشُورُ ١٥
ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ١٦
أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۖ فَسَتَعْلَمُونَ
كَيْفَ نَذِيرِ ١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ١٨
أَوَلَمْ يَرَوْاْ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٖ وَيَقْبِضْنَۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا
ٱلرَّحْمَٰنُۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيْءِۭ بَصِيرٌ ١٩ أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ جُندٞ لَّكُمْ
يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ٢٠ أَمَّنْ هَٰذَا
ٱلَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥۚ بَل لَّجُّواْ فِي عُتُوّٖ وَنُفُورٍ ٢١ أَفَمَن
يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٖ
مُّسْتَقِيمٖ ٢٢ قُلْ هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ
وَٱلْأَفْـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشْكُرُونَ ٢٣ قُلْ هُوَ ٱلَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٤ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَٰدِقِينَ ٢٥ قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ٢٦

13 O, voi, oameni! Spuneți vorba voastră în taină sau rostiți-o cu glas tare! Allah o știe, căci El, Preaslăvitul, știe cele ce se afla în inimile supușilor Săi, și nimic din acestea nu îi rămâne Lui ascuns.

14 Oare Cel care a creat aceste făpturi să nu știe taina lor și ceea ce este și mai tainic decât aceasta?! El este Binevoitor cu supușii Săi și Atoateștiutor în privința lor, și nimic din ceea ce îi privește nu Îi rămâne ascuns.

15 El este Cel care v-a făcut vouă pământul ușor și moale, pentru a sălășlui pe el. Așadar, străbateți-l în lung și în lat. Și mâncați din înzestrarea pe care El v-a pregătit-o. Și la El, Unicul, este învierea voastră, pentru a fi socotiți și răsplătiți.

16 Aveți voi vreo siguranță de la Allah, Cel care se afla în Ceruri, dacă se va despica pământul de sub voi, așa cum s-a despicat dedesubtul lui Qarun, după ce el fusese ușor și bun pentru a sălășlui pe el; și iată că el se cutremură cu voi, după ce el fusese [mai înainte], stabil?!

17 Aveți voi vreo siguranță de la Allah, Cel care se afla în Ceruri, dacă va trimite asupra voastră pietre căzute din cer, asa cum a trimis asupra neamului lui Lot?! Și atunci, când voi veți vedea pedeapsa Mea, veți înțelege avertizarea Mea [de mai înainte] pentru voi. Însă nu veți mai putea trage din ea niciun folos, după ce pedeapsa a fost deja făcută limpede.

18 Neamurile de mai înainte de acești idolatri au mințit [și au tăgăduit], iar atunci când ei au persistat [încăpățânându-se] în necredința și tăgăduirea lor, pedeapsa lui Allah a fost coborâtă asupra lor. Și, oare, cum a fost răzbunarea Mea?! Cu adevărat, a fost o răzbunare cruntă [și dureroasă].

19 Oare nu văd acești mincinoși păsările ce zboară deasupra lor cum odată întind aripile lor în văzduh și apoi le strâng? Și nu le poate ține pe ele pentru a nu cădea pe pământ decât Allah! El este Cel care le vede pe toate, și nimic din acestea nu îi rămâne ascuns.

20 O, voi, necredincioșilor! Voi nu aveți nicio oștire care să vă apere de pedeapsa lui Allah, dacă a voit să vă pedepsească. Necredincioșii nu sunt decât într-o stare de amăgire de la Satana și au fost înșelați de [către] el.

21 Nimeni nu poate să vă îndestuleze cu cele necesare traiului, dacă Allah oprește darurile Sale să ajungă la voi. Însă necredincioșii stăruie în semețirea și înverșunarea lor și în oprirea lor de la Adevăr.

22 Oare cel care merge cu fața plecată, în vreme ce el îi face asociați lui Allah, este mai bine călăuzit sau dreptcredinciosul care merge cu capul sus, pe un drum drept?

23 O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri mincinoși: „Allah este Cel care v-a creat pe voi și v-a făcut vouă auzul cu care să auziți, ochii cu care să priviți, și inimile cu care să pricepeți! Dar voi sunteți puțin mulțumitori față de El pentru binecuvântările cu care v-a dăruit".

24 O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri mincinoși: „Allah este Cel care v-a răspândit pe pământ, ci nu idolii voștri care nu creează nimic și la El, Unicul, veți fi adunați în Ziua Învierii pentru judecată și răsplată, nu la idolii voștri. Așadar, temeți-vă de El și adorați-L numai pe El, Unicul!"

25 Cei care tăgăduiesc învierea, zic negând-o: „Când va fi această făgăduință pe care o faceți, o, Muhammed, tu și companionii tăi, dacă voi sunteți sinceri, atunci când susțineți că aceasta va veni?!"

26 O, tu, profetule! Spune: „Știința despre aceasta este, cu adevărat, numai la Allah. Nimeni în afară de El nu știe când aceasta va veni. Iar eu sunt numai un prevenitor limpede întru cele asupra cărora vă previn!"

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cunoașterea de către Allah a celor ascunse în piepturile supușilor Săi. 2 - Necredința și păcătuirea sunt dintre factorii ce atrag pedeapsa lui Allah, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi. 3 - Necredința în Allah este întunecime și incertitudine, în vreme ce credința în El este lumină și călăuzire.

فَلَمَّا رَأَوۡهُ زُلۡفَةٗ سِيٓـَٔتۡ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقِيلَ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنتُم
بِهِۦ تَدَّعُونَ ٢٧ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَهۡلَكَنِيَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوۡ رَحِمَنَا
فَمَن يُجِيرُ ٱلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ٢٨ قُلۡ هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ
ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيۡهِ تَوَكَّلۡنَاۖ فَسَتَعۡلَمُونَ مَنۡ هُوَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ
٢٩ قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَصۡبَحَ مَآؤُكُمۡ غَوۡرٗا فَمَن يَأۡتِيكُم بِمَآءٖ مَّعِينِۭ ٣٠

سُورَةُ القَلَمِ — آيَاتُهَا ٥٢ — تَرْتِيبُهَا ٦٨

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ١ مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ٢ وَإِنَّ (الحِزْبُ ٥٧)
لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ٣ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ٤ فَسَتُبۡصِرُ
وَيُبۡصِرُونَ ٥ بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ٦ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ
عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ٧ فَلَا تُطِعِ ٱلۡمُكَذِّبِينَ
٨ وَدُّواْ لَوۡ تُدۡهِنُ فَيُدۡهِنُونَ ٩ وَلَا تُطِعۡ كُلَّ حَلَّافٖ مَّهِينٍ
١٠ هَمَّازٖ مَّشَّآءِۭ بِنَمِيمٖ ١١ مَّنَّاعٖ لِّلۡخَيۡرِ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ١٢
عُتُلِّۭ بَعۡدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ١٣ أَن كَانَ ذَا مَالٖ وَبَنِينَ ١٤ إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ
ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٥ سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلۡخُرۡطُومِ ١٦

(27) Şi când promisiunea se va împlini şi vor vedea pedeapsa aproape de ei în Ziua Învierii, feţele celor ce nu au crezut se vor preschimba şi înnegri. Şi li se va zice lor: „Aceasta este ceea ce voi aţi cerut în viaţa lumească şi aţi vrut să grăbiţi!"

(28) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatrii mincinoşi, mustrându-i pe ei: „Spuneţi-mi! Dacă Allah ne-ar face să pierim pe mine şi pe cei care sunt cu mine dintre dreptcredincioşi, cine îi va apăra pe cei necredincioşi de un chin dureros?! Nimeni nu îi va [putea] feri pe ei de acesta."

(29) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri: „El este Cel Milostiv, care vă cheamă la adorarea numai a Lui, Unicul! Noi credem în El şi numai în El ne încredem. Şi voi veţi afla, fără îndoială, cine este în rătăcire învederată şi cine este pe calea cea dreaptă!"

(30) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri: „Spuneţi-mi! Dacă apa voastră pe care o beţi s-ar strecura în adânc, fără a mai putea să ajungeţi la ea, cine vă va [mai putea] aduce o apă abundentă şi curgătoare?! Nimeni altcineva în afară de Allah!"

Surat Al-Qalam

Meccană

Dintre pildele acestor versete:

Vădirea cunoaşterii profetului şi a caracterului său, ca o alinare adusa lui, după atacurile idolatrilor.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) (Nun) Explicaţii cu privire la literele individuale ale alfabetului arab aflate la începutul anumitor capitole din Coran au fost prezentate la începutul Surei Al-Baqara. Allah a jurat pe calem şi pe cele pe care le scriu oamenii cu calemurile lor!

(2) O, tu, profetule! Tu nu eşti smintit, prin profeţia cu care Allah te-a binecuvântat! Ci, dimpotrivă, tu eşti ferit de nebunia de care te-au acuzat idolatrii. (3) Cu adevărat, tu vei fi răsplătit pentru cele pe care le întâmpini întru purtarea Mesajului [lui Allah] către oameni, cu o răsplată neîntreruptă şi nimeni nu va avea vreo putere asupra ta!

(4) Şi, cu adevărat, tu ai o fire minunată, descrisa de Coran! Şi tu eşti înzestrat cu calităţile prezentate de acesta în cel mai complet mod cu putinţă. (5) Şi tu vei vedea şi vor vedea şi aceşti mincinoşi.

(6) Atunci când adevărul va fi arătat limpede şi se va clarifica care dintre voi este smintit?!

(7) O, tu, profetule! Cu adevărat, Domnul tău ştie mai bine cine a rătăcit de la drumul Său şi El îi cunoaşte mai bine pe cei care sunt călăuziţi către el. Aşadar, El ştie că ei sunt cei care s-au rătăcit de la calea cea dreaptă şi că tu eşti cel călăuzit. (8) O, tu, profetule! Aşadar, nu da ascultare celor ce socot minciună cele cu care tu ai venit!

(9) Ei ar dori ca tu să fii binevoitor şi blând cu ei în defavoarea credinţei, pentru ca şi ei să fie blânzi şi binevoitori faţă de tine. (10) Nu da ascultare celui care juruieşte într-una întru nedreptate şi el este vrednic de dispreţ.

(11) El îi defaimează prea mult pe oameni, şi umblă prea mult cu clevetiri printre ei, pentru a semăna discordie.

(12) El sporeşte întru împiedicarea binelui, şi atacă oamenii, fiind nelegiuit faţă de ei, de averile lor, onoarea şi sufletelor lor; şi el este plin de greşeli şi păcate. (13) Crunt şi rece, lăudăros şi trufaş.

(14) Pentru că el are [multă] avere şi copii se semeţeşte în privinţa credinţei în Allah şi a trimisului Său.

(15) Când i se recită lui versetele Noastre, el zice: „Acestea sunt cele povestite în legendele celor de demult!"

(16) Noi îi vom face lui un semn pe nas, care îl va desfigura şi va rămâne în permanenţă cu el!

Dintre pildele acestor versete: **1 - Caracterizarea profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin comportamentul menţionat de Coran. 2 - Atributele necredincioşilor sunt hidoase şi i se impune dreptcredinciosului să se ţină departe de acestea şi de urmarea celor care le deţin. 3 - Cel care a sporit în jurămintele lui a fost înjosit de către Cel Milostiv şi i-a scăzut lui [şi] rangul [său] printre oameni.**

إِنَّا بَلَوۡنَٰهُمۡ كَمَا بَلَوۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِينَ ١٧ وَلَا
يَسۡتَثۡنُونَ ١٨ فَطَافَ عَلَيۡهَا طَآئِفٞ مِّن رَّبِّكَ وَهُمۡ نَآئِمُونَ ١٩ فَأَصۡبَحَتۡ
كَٱلصَّرِيمِ ٢٠ فَتَنَادَوۡاْ مُصۡبِحِينَ ٢١ أَنِ ٱغۡدُواْ عَلَىٰ حَرۡثِكُمۡ إِن كُنتُمۡ
صَٰرِمِينَ ٢٢ فَٱنطَلَقُواْ وَهُمۡ يَتَخَٰفَتُونَ ٢٣ أَن لَّا يَدۡخُلَنَّهَا ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكُم
مِّسۡكِينٞ ٢٤ وَغَدَوۡاْ عَلَىٰ حَرۡدٖ قَٰدِرِينَ ٢٥ فَلَمَّا رَأَوۡهَا قَالُوٓاْ إِنَّا لَضَآلُّونَ
٢٦ بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ٢٧ قَالَ أَوۡسَطُهُمۡ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ لَوۡلَا تُسَبِّحُونَ
٢٨ قَالُواْ سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٢٩ فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ
يَتَلَٰوَمُونَ ٣٠ قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ٣١ عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا
خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ٣٢ كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ
أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٣٣ إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ٣٤
أَفَنَجۡعَلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ كَٱلۡمُجۡرِمِينَ ٣٥ مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ٣٦ أَمۡ لَكُمۡ
كِتَٰبٞ فِيهِ تَدۡرُسُونَ ٣٧ إِنَّ لَكُمۡ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ٣٨ أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَٰنٌ عَلَيۡنَا
بَٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ٣٩ سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ
زَعِيمٌ ٤٠ أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ ٤١ يَوۡمَ
يُكۡشَفُ عَن سَاقٖ وَيُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ ٤٢

(17) Noi i-am încercat pe acești politeiști, prin sărăcie și înfometare, așa cum i-am încercat pe stăpânii grădinii, atunci când au jurat să adune roadele ei dis-de-dimineață, grăbindu-se, pentru a nu da de mâncare din acestea vreunui nevoiaș.
(18) Însă ei nu au avut nicio ezitare în privința celor pe care le jurau și să spună [măcar]: „Cu Voia lui Allah”.
(19) Și Allah a trimis asupra ei un foc ce a mistuit-o, în vreme ce stăpânii ei dormeau, neputând astfel să împiedice acest foc să ajungă la ea. (20) Și ea a
devenit neagră, asemenea unei nopți întunecoase.
(21) Și dimineața ei s-au strigat unii pe alții.
(22) Spunând: „Purcedeți devreme la ogoarele voastre, înainte de a veni cei sărmani [să vă ceară], ca să culegeți roadele ei [numai pentru voi]!"
(23) Și au purces la ogoarele lor cu repeziciune, vorbind unul cu altul mai mult în șoaptă:
(24) Spunându-și unul altuia: „Să nu intre astăzi peste voi, în gradină, nici un sărman!"
(25) Și au purces dis de dimineață, hotărâți să-i oprească [pe sărmani] de la fructele lor.
(26) Dar când au văzut-o arsă, ei și-au spus: „Noi suntem cu adevărat rătăciți de la drumul ei.
(27) Sau, mai degrabă, noi suntem lipsiți de culegerea roadelor sale, datorită hotărârii noastre de a-i priva de acestea pe cei sărmani!"
(28) Cel mai bun dintre ei a spus: „Oare nu v-am zis eu atunci când voi ați hotărât să le interziceți sărmanilor să ia din aceasta: „Oare nu Îl preaslăviți voi pe Allah și nu vă cereți iertare de la El?!"
(29) Au zis ei: „Mărire Domnului nostru! Noi am fost nedrepți cu propriile noastre suflete atunci când am hotărât să
îi privam pe sărmani de roadele grădinii noastre!" (30) Și ei s-au îndreptat unul către altul, aducându-și cuvinte de
mustrare. (31) Și datorită remușcărilor lor, ei au zis: „Vai de noi! Noi [am fost nelegiuiți și] am încălcat limitele lui
Allah prin oprirea sărmanilor de la obținerea drepturilor lor. (32) Poate că Domnul nostru ne va da în schimb ceva
mai bun decât această gradină! Numai de Allah, Unicul, noi voim să ne apropiem și căutam iertarea Sa, și Lui îi
cerem [tot] ceea ce e bun!" (33) Și astfel, cu privare la cele necesare traiului, îi pedepsim pe cei care nu au fost supuși
față de Noi, iar chinul din Lumea de Apoi va fi și mai mare! Dacă ei ar ști intensitatea și eternitatea acestuia! (34) Cu
adevărat, cei evlavioși față de Allah, ce se supun poruncilor Sale și se depărtează de restricțiile Sale, au la Domnul lor Grădinile plăcerii, din care ei se încântă, iar binecuvântările acestora sunt fără de sfârșit.
(35) Oare Noi îi facem egali pe musulmani cu necredincioșii în privința răsplății, așa cum susțin idolatrii din neamul
Meccăi?! (36) Ce-i cu voi, o, politeiștilor? Cum judecați întru această judecată nedreaptă și strâmbă?
(37) Sau aveți voi vreo Carte din care [învățați] și ați citit egalitatea între cel supus și cel ce încalcă [porunca lui
Allah]?! (38) Aveți voi în aceasta Carte tot ceea ce poftiți pentru Viața de Apoi? (39) Sau ați luat de la Noi legăminte
confirmate prin jurăminte prin care [Ne-am] legat că voi veți avea ceea ce hotărâți pentru voi înșivă?! (40) O, tu,
profetule! Întreabă-i pe cei care susțin aceasta, care dintre ei garantează pentru ea?! (41) Sau au ei, în afară de Allah,
asociați pe care îi vor [putea] face pe ei egali întru răsplată cu dreptcredincioșii?! Să-i aducă [atunci] pe asociații lor,
dacă ei sunt sinceri în cele pe care le susțin, ca ar fi egali cu dreptcredincioșii întru răsplată! (42) În Ziua Judecății,
teroarea va stărui și Domnul nostru va lăsa să se vadă Piciorul Său iar oamenii vor fi chemați la prosternare. Și se vor prosterna dreptcredincioșii, în vreme ce necredincioșii și ipocriții nu vor putea să se prosterneze.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Interzicerea dreptului sărmanului este o cauză a dispariției averii. 2 - Grăbirea pedepsei în viața lumească este o binecuvântare asupra robului [lui Allah] pentru a se căi și a se întoarce [la calea cea dreaptă]. 3 - Dreptcredinciosul și necredinciosul nu sunt egali în privința răsplății, așa cum ei nu sunt egali nici în privința atributelor lor.

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ
سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِى وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِى لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ
أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ
﴿٤٧﴾ فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ
وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَّوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا۟
ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

ترتيبها ٦٩ — سُورَةُ الحَاقَّةِ — آياتها ٥٢

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٥٧

ٱلْحَآقَّةُ ﴿١﴾ مَا ٱلْحَآقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحَآقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌۢ
بِٱلْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا۟ بِٱلطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا ۖ فَتَرَى
ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

(43) Privirile lor vor fi [plecate și] supuse și îi va acoperi pe ei umilința și remușcările, pentru că în viața lumească ei au fost chemați să se prosterneze lui Allah, în vreme ce ei se aflau la adăpost de cele ce li se înfățișează lor astăzi. (44) O, tu, profetule! Așadar, lasă-Mă pe Mine și pe cei ce socotesc mincinos acest Coran pogorât ție! Noi îi vom ademeni pe ei treptat către pedeapsă, puțin cate puțin, fără ca ei sa ştie măcar că aceasta este o capcană împotriva lor și o amăgire [și păsuire] pentru ei. (45) Eu le dau lor un răgaz, pentru a persista în păcătuirea lor, însă vicleşugul Meu este temeinic în privința celor ce nu cred și tăgăduiesc! Și ei nu vor scăpa și nici nu vor fi puși la adăpost de pedeapsa Mea. (46) O, tu, profetule! Sau le ceri tu lor o răsplată pentru cele la care îi chemi și ei sunt, datorită acestui fapt, împovărați de greutăți, și de aceea ei le refuza și le resping?! Însă adevărul este contrar acestui fapt. Căci tu nu le ceri lor nicio recompensă și nu îi împiedică pe ei nimic de la a te urma. (47) Sau au ei știința [necunoscutului și a] celor nevăzute și ei scriu argumentele plăcute lor cu care te ataca pe tine?! (48) O, tu, profetule! Așadar, fii răbdător hotărârii Domnului tău de a-i amăgi și a-i păsui pe ei, și nu fi asemenea tovarășului peștelui cel mare – Iona (pacea fie asupra sa), care, mâniat pe poporul său, l-a chemat pe Domnul său, în vreme ce el se afla în nenorocire, în întunecimile mării, iar întunecimea era [de fapt] pântecele balenei. (49) Dacă nu l-ar fi ajuns pe el îndurarea de la Domnul lui, ar fi fost aruncat de către balenă pe tărâmul pustiu și ar fi fost acoperit de rușine [și vină]. (50) Însă Domnul său l-a ales pe el și l-a făcut dintre supușii Săi cei evlavioși. (51) Și dacă ar putea cei care nu cred în Allah și îl tăgăduiesc pe trimisul Său, te-ar dobori cu privirile lor, de cât de tăioase sunt privirile lor atunci când se uita la tine și aud [recitarea] Coranului pogorât ție, și spun urmându-și poftele și dorințele și respingând adevărul: „Cu adevărat, profetul care a adus acest [Coran] este un smintit!" (52) Însă acest Coran revelat ție nu este decât o Îndemnare și o reamintire pentru oameni și djinni.

Surat Al-Haqqa

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: **Inevitabilitatea venirii [Zilei] Învierii, ca o confirmare a adevărului Coranului și o promisiune făcută dreptcredincioșilor întru bucurare și [totodată] avertizarea necredincioșilor cu privire la pierzanie.**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: **(1) Allah reamintește Ora Învierii, care va veni pentru toți.**

(2) Apoi sporește valoarea ei, prin aceasta întrebare: „Ce este [Ora] Cea Adevărată"?

(3) Și de unde să știi tu ce este aceasta [Ora] adevărată? (4) Thamud, poporul lui Salih și 'Ad, poporul lui Hud au socotit drept minciuna Ziua Judecății, cea care îi îngrozește pe oamenii, datorită ororilor sale.

(5) În ceea ce îi priveşte pe cei din neamul Thamud, ei au fost nimiciți de către Allah printr-un cutremur cumplit, care a ajuns la extrem din punctul de vedere al intensității puterii și terorii sale [și al panicii provocate].

(6) Iar în ceea ce îi priveşte pe cei din neamul 'Ad, ei au fost nimiciți de către Allah print-un vânt îngrozitor de rece, care i-a lovit cu cruzime. (7) Pe care Allah l-a dezlanțuit împotriva lor vreme de şapte nopți și opt zile, una după alta, ucigându-i pe toți. Și ai fi putut să vezi neamul de oameni, distruși în casele lor, doborâți la pământ; că și cum, după nimicirea lor ar fi fost nişte trunchiuri goale de palmieri căzute la pământ.

(8) Oare mai vezi să fi rămas vreunul dintre ei, după pedeapsa care i-a ajuns?

Dintre pildele acestor versete: **1 - Răbdarea este un atribut nobil, absolut necesar pentru cel care cheamă la islam, cât și pentru ceilalți. 2 - Cererea de iertare șterge cele existente înainte de aceasta și este unul dintre factorii alegerii de către Allah a robului Său, făcându-l dintre supușii Săi dreptcredincioși și evlavioși. 3 - Pedepsele trimise de către Allah necredincioșilor și celor nesupuși sunt diverse, ca un indiciu al perfecțiunii Puterii și Dreptății Sale.**

وَجَآءَ فِرۡعَوۡنُ وَمَن قَبۡلَهُۥ وَٱلۡمُؤۡتَفِكَٰتُ بِٱلۡخَاطِئَةِ ٩ فَعَصَوۡاْ رَسُولَ
رَبِّهِمۡ فَأَخَذَهُمۡ أَخۡذَةٗ رَّابِيَةً ١٠ إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلۡمَآءُ حَمَلۡنَٰكُمۡ فِي ٱلۡجَارِيَةِ
١١ لِنَجۡعَلَهَا لَكُمۡ تَذۡكِرَةٗ وَتَعِيَهَآ أُذُنٞ وَٰعِيَةٞ ١٢ فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ
نَفۡخَةٞ وَٰحِدَةٞ ١٣ وَحُمِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةٗ وَٰحِدَةٗ ١٤
فَيَوۡمَئِذٖ وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ١٥ وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوۡمَئِذٖ وَاهِيَةٞ
١٦ وَٱلۡمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرۡجَآئِهَاۚ وَيَحۡمِلُ عَرۡشَ رَبِّكَ فَوۡقَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ ثَمَٰنِيَةٞ
١٧ يَوۡمَئِذٖ تُعۡرَضُونَ لَا تَخۡفَىٰ مِنكُمۡ خَافِيَةٞ ١٨ فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ
بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقۡرَءُواْ كِتَٰبِيَهۡ ١٩ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَٰقٍ حِسَابِيَهۡ
٢٠ فَهُوَ فِي عِيشَةٖ رَّاضِيَةٖ ٢١ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٖ ٢٢ قُطُوفُهَا دَانِيَةٞ ٢٣
كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا بِمَآ أَسۡلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡأَيَّامِ ٱلۡخَالِيَةِ ٢٤ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُوتَ كِتَٰبِيَهۡ ٢٥ وَلَمۡ أَدۡرِ مَا حِسَابِيَهۡ
٢٦ يَٰلَيۡتَهَا كَانَتِ ٱلۡقَاضِيَةَ ٢٧ مَآ أَغۡنَىٰ عَنِّي مَالِيَهۡۜ ٢٨ هَلَكَ عَنِّي سُلۡطَٰنِيَهۡ
٢٩ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ٣٠ ثُمَّ ٱلۡجَحِيمَ صَلُّوهُ ٣١ ثُمَّ فِي سِلۡسِلَةٖ ذَرۡعُهَا
سَبۡعُونَ ذِرَاعٗا فَٱسۡلُكُوهُ ٣٢ إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ ٱلۡعَظِيمِ ٣٣
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ٣٤ فَلَيۡسَ لَهُ ٱلۡيَوۡمَ هَٰهُنَا حَمِيمٞ ٣٥

سكتة لطيفة في هاء ماليه

9 Apoi, Faraon și popoarele de dinaintea lui și cetățile care au fost pedepsite prin răsturnarea [și îngroparea lor] – neamul lui Lot, au venit cu [mari] nelegiuiri, dintre politeism și păcătuire.
10 Și astfel, fiecare dintre ei s-au răzvrătit împotriva trimisului care le fusese trimis lor și l-au tăgăduit, și i-a lovit pe ei Allah cu o pedeapsă mare, prin care ei să fie nimiciți.
11 Când apele s-au revărsat și au ieșit din matcă, i-am dus pe înaintașii lor pe corabia plutitoare construită, prin porunca Noastră, de Noe (pacea fie asupra sa), și ea v-a purtat pe voi.
12 Pentru ca Noi să facem această corabie și povestea ei o pildă întru nimicirea neamului de necredincioși și salvarea oamenilor credinței, și pentru a lua aminte la ea și a și-o aminti urechea care aude ceea ce este bun.
13 Și când îngerul însărcinat cu aceasta va sufla în trâmbiță cu o singură suflare, iar aceasta este cea de-a doua suflare în trâmbiță.
14 Și pământul și munții vor fi ridicați și dintr-o singură lovitură puternică, pământul și munții se vor împrăștia în bucăți și vor fi făcuți pulbere.
15 Și în Ziua în care toate aceste se vor întâmpla va fi Ziua de Apoi.
16 Și în acea Zi cerul se va despica pentru a coborî din el îngerii, și el va fi slab în acea Zi, după ce mai înainte fusese puternic și solid.
17 Iar îngerii vor fi la marginile sale. Și, în acea Zi măreață, opt dintre îngerii cei nobili vor purta Tronul Domnului tău.
18 În Ziua aceea vă veți înfățișa – o, voi, oameni! – lui Allah și nimic în ceea ce vă privește nu Îi va fi ascuns Lui, indiferent ce ar fi. Căci Allah le cunoaște pe toate și El vă veghează pe voi.
19 În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea faptelor sale în mâna sa dreaptă va zice, cu bucurie și încântare: „Luați, citiți cartea faptelor mele!
20 Eu am știut și am fost convins în viața lumească că voi fi înviat și voi primi răsplata mea!"
21 Și el va avea parte de o viață plăcută [și împlinită], atunci când va vedea binecuvântările veșnice [ce i s-au pregătit]. 22 Într-o Grădină înălțată ca loc și în trepte. 23 Cu roadele ei aproape de cei ce le servesc.
24 Ca o forma de înnobilare li se va spune lor: „Mâncați și beți din cele în care totul este plăcere și ușurare pentru faptele bune săvârșite mai înainte, în zilele ce au trecut, în viața lumească!"
25 Însa în ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea faptelor sale în [mâna] lui stânga, va zice, cu crunte remușcări: „Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat mie cartea mea, plină de fapte rele ce-mi vor atrage pedeapsa.
26 Și mai bine de n-aș fi știut care este socoteala mea! 27 Ce bine dacă moartea mea de care am murit în viața lumească ar fi fost o moarte după care nu mai exista înviere niciodată!
28 Averea mea nu mi-a fost de nici un folos împotriva pedepsei lui Allah!
29 Dovezile mele au dispărut, precum și forța și renumele pe care eu mă bazam!"
30 Și se va spune: „Luați-l, o, voi, Îngeri, și legați-i mâinile de gâtul său.
31 Apoi aruncați-l în Iad, pentru a gusta văpaia sa! 32 Apoi legați-l pe el cu un lanț de șaptezeci de coți lungime!
33 El nu a crezut în Allah Cel Mare. 34 Și nu a îndemnat pe ceilalți la hrănirea celui sărman!
35 Și de aceea, în Ziua Învierii el nu va avea niciun aliat care să îl apere de chin.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Binecuvântările revărsate asupra părintelui sunt o binecuvântare pentru fiu și impun recunoștința. 2 - Hrănirea sărmanilor și îndemnarea la aceasta este unul din factorii ce protejează de chinul Focului. 3 - Severitatea chinului din Ziua Judecății impune apărarea de acesta prin credința sinceră și plinirea de fapte bune.

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ٣٦ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَٰطِـُٔونَ ٣٧ فَلَآ أُقْسِمُ
بِمَا تُبْصِرُونَ ٣٨ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ٣٩ إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ٤٠ وَمَا هُوَ
بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ٤١ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
٤٢ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ٤٣ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ٤٤
لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ٤٥ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ٤٦ فَمَا مِنكُم
مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَٰجِزِينَ ٤٧ وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ٤٨ وَإِنَّا
لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ٤٩ وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ
٥٠ وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ٥١ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٥٢

آياتها ٤٤ سُورَةُ المَعَارِج ترتيبها ٧٠

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَأَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ١ لِّلْكَٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُۥ دَافِعٌ ٢
مِّنَ ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ ٣ تَعْرُجُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ
فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ فَٱصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
٥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُۥ بَعِيدًا ٦ وَنَرَىٰهُ قَرِيبًا ٧ يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ
كَٱلْمُهْلِ ٨ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٩ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ١٠

36 Și nici mâncare de mâncat nu are el, afară de puroi din trupurile oamenilor Iadului.
37 Nu mănâncă din aceasta mâncare decât cei ce-au săvârșit nelegiuiri și păcate!"
38 Allah a jurat pe ceea ce voi vedeți.
39 Și a jurat și pe ceea ce nu vedeți.
40 Coranul este Cuvântul lui Allah, recitat oamenilor de trimisul Său cel nobil.
41 Și el nu este cuvântul unui poet, pentru că nu este în stilul poeziei! Însă voi nu credeți decât prea
puțin! 42 Și nici nu este cuvântul unui ghicitor căci cuvintele ghicitorilor sunt diferite de acest Coran. Însă voi nu vă lăsați îndemnați decât prea
puțin! 43 Ci el este o revelație pogorâtă de la Stăpânul tuturor creațiilor!
44 Și dacă Muhammed ar fi născocit împotriva Noastră unele vorbe pe care Noi nu le-am spus.
45 Noi ne-am fi răzbunat pe el și l-am fi pedepsit cu toată puterea și forța noastră.
46 Apoi i-am fi tăiat Noi vâna care ajunge la inima.
47 Și nimeni dintre voi nu Ne-ar fi putut opri! Și el este departe de a născoci [vorbe] împotriva Noastră de dragul vostru.
48 Și, cu adevărat, Coranul este o pildă [și o îndemnare] pentru cei care se tem de Domnul lor [și se pun la adăpost de pedeapsa Sa] prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Lui.
49 Și Noi știm că unii dintre voi socotesc acest Coran a fi o minciună [tăgăduindu-l].
50 Și, cu adevărat, tăgăduirea Coranului va fi o remușcare cumplită în Ziua Învierii.
51 Cu adevărat, Coranul este Adevărul deplin, în care nu există niciun dubiu, și nici îndoială că ar fi de la Allah.
52 Așadar, o, tu, profetule, slăvește-L [și preaînalță-L] pe Domnul tău mai presus de toate cele ce nu i se cuvin Lui, și pomenește numele Domnului tău, Cel Măreț!

Surat Al-Ma'arij

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: Confirmarea venirii pedepsei necredincioșilor, precum și a binecuvântărilor, pentru cei care cred în Ziua Judecății.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: 1 Unul dintre politeiști s-a rugat, în formă de bătaie de joc [sub formă de batjocură] să pogoare asupra lui și a poporului său o pedeapsă, dacă această pedeapsă [ce le este promisă] se va întâmpla [fără îndoială]. Însă această pedeapsă [cu siguranță va veni] în Ziua Judecății.
2 Pentru necredincioși, nu există nimeni care ar putea opri această pedeapsă.
3 [Venită] de la Allah, Celuia cărui îi aparțin Înălțarea, Rangurile, Virtuțile, și Binecuvântările.
4 Către El se înalță Îngerii și Gavriil în acele trepte, în Ziua Judecății; o zi lungă, a cărei durată este de cincizeci
de mii de ani. 5 O, tu, profetule! Așadar, rabdă cu o răbdare în care nu există tristețe și nici protest??!
6 Ei văd această pedeapsă ca fiind îndepărtată și imposibil de a se produce.
7 În vreme ce Noi o vedem ca fiind aproape și o realitate, fără îndoială.
8 Într-o Zi în care cerul va fi precum arama și aurul topit.
9 Iar munții vor fi [așa de ușori] asemenea lânii [scărmănate]. 10 Și niciun prieten nu-l va mai întreba pe
prietenul lui despre situația sa, pentru că fiecare va fi preocupat de propriul său sine.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Înălțarea [statutului] Coranului și diferențierea lui de poeme și vrăjitorie. 2 - Riscul fabricațiilor emise cu privire la Allah și al calomnierii Sale, Preaslăvitul.
3 - O răbdare frumoasă este aceea prin care este căutată răsplata de la Allah, fără a te plânge celorlalți.

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ١١
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٢ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ١٣ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ يُنجِيهِ ١٤ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ١٥ نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ١٦ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّىٰ ١٧ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ١٨ ۞ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ٢٠ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ٢١ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ٢٢ الَّذِينَ هُمْ
عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ٢٣ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ٢٤ لِّلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ ٢٥ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ٢٦ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ
رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ٢٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ٢٨ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٢٩ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٣٠ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٣١
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ٣٢ وَالَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
٣٣ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٣٤ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ٣٥
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ٣٦ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ ٣٧ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ٣٨ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُم
مِّمَّا يَعْلَمُونَ ٣٩ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ٤٠

ثلاثة أرباع الحزب ٥٧

(11) Fiecare om îl va vedea pe prietenul lui, fără a-i fi ascuns, și cu toate acestea, niciunul nu se va interesa de celalalt și nu îl va întreba [de nimic] datorită groazei lor. Cel căruia ii este destinat Focul și-ar dori, dacă ar putea, ca proprii lui copii să primească pedeapsa în locul său.
(12) Și să se răscumpere de pedeapsă chiar și cu soața sa și cu fratele său.
(13) Și-ar dori el să se răscumpere de pedeapsă chiar și cu neamul său și rudele sale apropiate, care-l sprijină de obicei în nenorocire și la greu.
(14) Și ar dori el să se răscumpere de pedeapsă, de ar putea cu toți cei care se află pe pământ, dintre oameni și djinni și orice altceva l-ar putea mântui prin această răscumpărare și l-ar putea salva de pedeapsa Focului.
(15) Însă lucrurile nu stau așa cum și-ar dori acest nelegiuit! Căci Focul Vieții de Apoi se aprinde și se întețește.
(16) Și pielea capului său îi va fi smulsă cu putere, din cauza intensității și a văpăii sale.
(17) Și îl va chema pe cel care a întors spatele Adevărului și s-a depărtat de acesta, fără a crede în el și fără a-l împlini.
(18) Și a strâns averi și s-a oprit de la a dărui din acestea pe calea lui Allah.
(19) Cu adevărat, omul a fost creat extrem de avar.
(20) Când este lovit de o nenorocire, precum boala sau sărăcia el este prea puțin răbdător.
(21) Iar când are parte de cele ce îl bucură pe el, precum prosperitatea și bogăția, el se zgârcește prea mult de la dăruirea pe calea lui Allah.
(22) În afară de aceia care plinesc Rugăciunea, și care sunt lipsiți de aceste atribute înjositoare.
(23) Aceia care sunt stăruitori în Rugăciunea lor, și nu sunt acaparați [de nimic altceva] de la aceasta și o plinesc în timpurile prestabilite pentru ea.
(24) Și aceia care din averile lor [dau] cota care este hotărâta de drept.
(25) Plătind-o sărmanului care le cere, precum și celui care nu le cere, dintre cei care au fost privați de mijloacele necesare traiului, indiferent care ar fi cauza.
(26) Și aceia care cred în Ziua Judecății, Ziua în care Allah îl va răsplăti pe fiecare [dintre ei], după cum merită.
(27) Și aceia care de pedeapsa Domnului lor se tem, în pofida faptelor bune pe care ei, mai înainte, le-au plinit.
(28) Căci pedeapsa Domnului lor este înfricoșătoare, și nici un [om] cu minte nu se simte la adăpost de aceasta.
(29) Și aceia care își păstrează castitatea, acoperindu-și părțile lor intime și ținându-le departe de nelegiuire.
(30) Mai puțin față de soațele lor sau de cele pe care ei le stăpânesc dintre sclave, căci ei nu vor fi mustrați pentru bucurarea lor de acestea, printr-un contact sexual [direct] sau doar un preludiu.
(31) Iar cei care caută desfătare în altele decât cu soțiile și roabele lor, menționate mai sus, sunt dintre cei ce încalcă limitele lui Allah [și ei sunt păcătoși].
(32) Și aceia care păzesc averile, secretele și altele dintre cele ce le sunt încredințate lor, precum și legămintele legate de către ei cu oamenii.
(33) Și aceia care plinesc mărturiile lor [întru dreptate] așa cum le este lor cerut, fără a fi acestea afectate nici de afiliere, și nici de ostilitate.
(34) Și aceia care au grijă de Rugăciunea lor, și o împlinesc la timpurile ei [prestabilite] și în stare de puritate, cu liniște [sufletească], fără a-i distrage pe ei nimic de la aceasta.
(35) Cei caracterizați de aceste atribute vor fi în Grădini, cinstiți [și înnobilați] prin binecuvântările veșnice pe care le vor primi și prin vederea de către ei a Nobilei Fețe a lui Allah.
(36) O, tu, profetule! Ce anume i-a împins pe acești politeiști din neamul tău către tine, grăbindu-se către tăgăduirea ta.
(37) Cuprinzându-te pe tine din dreapta și din stânga ta, grupuri, grupuri?
(38) Oare nădăjduiește fiecare dintre ei ca Allah să îl primească în Grădina plăcerii? Pentru a se bucura de binecuvântările ei veșnice, în vreme ce el rămâne în necredință?!
(39) Lucrurile nu stau așa cum voi vă închipuiți. Noi i-am creat pe ei din ceea ce ei știu! I-am creat Noi dintr-o apă umilă și ei sunt slabi și nu dețin pentru ei înșiși, nici vreun beneficiu și nici vreun rău. Și oare [atunci] de ce vă semețiți voi?!
(40) Allah a jurat pe Stăpânul răsăriturilor și al apusurilor, precum și pe Lună: „Noi suntem în stare!"

Dintre pildele acestor versete: **1 - Intensitatea pedepsei Focului, de vreme ce oamenii Iadului și-ar dori să se salveze de aceasta prin oricare dintre modalitățile [posibile] pe care ei le cunoșteau în viața lumească. 2 - Rugăciunea este dintre cele mai mărețe fapte, prin care sunt absolvite păcatele în viața lumească și ea este o pavăză împotriva Focului în Viața de Apoi. 3 - Teama de pedeapsa lui Allah îl împinge [pe om] la plinirea de fapte bune.**

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوقِينَ ٤١ فَذَرۡهُمۡ
يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٤٢ يَوۡمَ
يَخۡرُجُونَ مِنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ سِرَاعٗا كَأَنَّهُمۡ إِلَىٰ نُصُبٖ يُوفِضُونَ ٤٣
خَٰشِعَةً أَبۡصَٰرُهُمۡ تَرۡهَقُهُمۡ ذِلَّةٞۚ ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ٤٤

سُورَةُ نُوحٍ — آيَاتُهَا ٢٨ — تَرْتِيبُهَا ٧١

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ
عَذَابٌ أَلِيمٞ ١ قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٢ أَنِ ٱعۡبُدُواْ
ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣ يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ
إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٤
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوۡتُ قَوۡمِي لَيۡلٗا وَنَهَارٗا ٥ فَلَمۡ يَزِدۡهُمۡ دُعَآءِيٓ إِلَّا
فِرَارٗا ٦ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوۡتُهُمۡ لِتَغۡفِرَ لَهُمۡ جَعَلُوٓاْ أَصَٰبِعَهُمۡ فِيٓ
ءَاذَانِهِمۡ وَٱسۡتَغۡشَوۡاْ ثِيَابَهُمۡ وَأَصَرُّواْ وَٱسۡتَكۡبَرُواْ ٱسۡتِكۡبَارٗا
٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوۡتُهُمۡ جِهَارٗا ٨ ثُمَّ إِنِّيٓ أَعۡلَنتُ لَهُمۡ وَأَسۡرَرۡتُ
لَهُمۡ إِسۡرَارٗا ٩ فَقُلۡتُ ٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارٗا ١٠

41 **Noi suntem în stare să îi schimbăm pe ei cu alții, care să se supună lui Allah, și să îi distrugem pe ei. Și Nouă nu ne este cu neputință aceasta. Și Noi nu putem fi împiedicați atunci când vom voi distrugerea lor și înlocuirea lor cu alții!**

42 **O, tu, profetule! Lasă-i pe ei să se afunde în nelegiuirea și rătăcirea lor, și să se joace în această viață lumească, până ce vor întâlni Ziua Judecății, cu care au fost amenințați în Coran.**

43 **Ziua în care ei vor ieși din morminte în grabă, ca și cum s-ar lua la întrecere.**

44 **Cu ochii plecați, acoperiți de umilință! Aceasta este Ziua despre care ei au fost amenințați în viața lumească, însă ei nu au luat aminte!**

Surat Nuh

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Răbdarea celor care cheamă la Allah și strădințața lor întru această chemare, prin intermediul poveștii lui Noe, ca o întărire a dreptcredincioșilor și o amenințare pentru cei mincinoși [necredincioși].

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 **Noi l-am trimis pe Noe la neamul său pentru a-i chema [la calea cea dreaptă] și a-i înfricoșa [și avertiza pe ei] înainte de a se abate asupra lor o pedeapsă dureroasă, ca urmare a facerii de asociați lui Allah.**

2 **A zis Noe poporului său: „O, neam al meu! Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede, avertizându-vă în privința pedepsei ce vă așteaptă pe voi, dacă nu vă cereți iertare de la Allah.**

3 **Și esența avertizării mele este în aceste cuvinte ale mele [este în a vă spune vouă]: „Adorați-L pe Allah, Unicul, fără a-i face Lui nimic asociat și fiți cu frică de El, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale și dați-mi ascultare întru cele pe care vi le poruncesc!**

4 **Dacă voi veți face astfel, Allah vă va ierta vouă dintre păcatele voastre cele ce nu sunt legate de încălcarea drepturilor celorlalți oameni și va prelungi durata vieții poporului vostru până la un termen hotărât, cunoscut de Allah. Și voi veți sălășlui pe pământ atâta vreme cât veți persista întru cele la care vă îndemn. Însă atunci când moartea vă va ajunge pe voi, ea nu va mai putea fi amânată. Și dacă voi ați ști, v-ați grăbi întru credința față de Allah și cererea de iertare pentru politeismul și rătăcirea voastră!"**

5 **Noe a zis: „O, Doamne! Eu am chemat neamul meu la adorarea Ta și la credința numai în Tine, Unicul, noaptea și ziua, fără încetare.**

6 **Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească aversiunea și să-i îndepărteze de cele la care eu îi chem.**

7 **Și de câte ori i-am chemat la ceea ce va face să li se ierte păcatele lor, precum adorarea numai a Ta, Unicul, și supunerea față de Tine și față de profetul Tău; ei și-au vârât degetele în urechi, să nu mai audă chemarea mea, și-au acoperit fețele cu veșmintele lor pentru a nu mai vedea și au stăruit în idolatrie și s-au semețit față de acceptarea celor la care îi chem și supunerea față de acestea.**

8 **Apoi, o, Doamne, i-am chemat pe ei cu glas tare.**

9 **Apoi am ridicat vocea mea, chemându-i pe ei în mod deschis, și le-am vorbit lor și în ascuns și în taină, chemându-i în șoaptă, încercând să diversific modalitățile în care eu îi îndemnăm la calea Ta.**

10 **Și le-am zis lor: „O, neamul meu! Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căindu-vă Lui, căci El, Preaslăvitul, este Iertător al păcatelor celor ce își cer iertare dintre supușii Săi.**

Dintre pildele acestor versete: **1 - Pericolul ignorării Vieții de Apoi. 2 - Adorarea lui Allah și evlavia și teama față de El sunt un motiv pentru iertarea păcatelor. 3 - Persistenta în chemarea [la Allah] și diversificarea modalităților [desfășurării acesteia] este o obligație pentru cel care cheamă [la calea lui Allah].**

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ١١ وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل
لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَارًا ١٢ مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ١٣
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ١٤ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طِبَاقًا ١٥ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ١٦
وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ١٧ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ١٨ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ١٩ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ٢٠ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ
مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ٢١ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ٢٢ وَقَالُوا
لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ٢٣ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ٢٤
مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم مِّن دُونِ
اللَّهِ أَنصَارًا ٢٥ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ٢٦ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ٢٧ رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ٢٨

11 Căci dacă voi veți face astfel, El va trimite asupra voastră o ploaie repetată de fiecare dată când veți avea nevoie de aceasta și astfel nu veți fi voi ajunși de seceta și lipsa de roade.

12 Și vă va dărui vouă averi și copii din belșug, și vă va da vouă grădini din ale căror roade să vă înfruptați și vă va da vouă pâraie din care să beți și să udați grânele și să adăpați animalele voastre!

13 O, neam al meu! Ce-i cu voi de nu vă temeți de Allah, atunci când voi sunteți nesupuși lui, și cu nepăsare?!

14 Și El v-a creat pe voi fază după fază, de la o picătură [nuqta], la forma unei lipitori [alaqa] și la aspectul unei bucăți de carne mestecate [mudgha].

15 Oare nu ați văzut voi cum a creat Allah șapte ceruri, unul deasupra celuilalt?!

16 Și a făcut Luna din cerurile de jos o lumină pentru locuitorii pământului. Și a făcut Soarele ca o candelă?

17 Și Allah v-a făcut pe voi din pământ, prin crearea străbunului vostru Adam din lut, apoi voi vă hrăniți [din el] prin cele ce răsar din acesta pentru voi.

18 Apoi vă va întoarce pe voi în el, după moartea voastră și vă va face să ieșiți [din nou] din el, înviindu-vă.

19 Și Allah v-a făcut vouă pământul întins, [ca un loc] prielnic pentru a fi locuit.

20 Pentru ca voi să umblați pe el, pe cărări largi, în căutarea dobândirii celor permise vouă!"

21 Noe a zis: „O, Doamne! Cu adevărat, neamul meu a arătat nesupunere față de cele ce li le-am poruncit, întru supunerea față de Tine și adorarea numai a Ta; și cei mai de jos le-au urmat căpeteniilor lor, pe care Tu i-ai binecuvântat cu averi și copii. Însă cele cu care Tu i-ai binecuvântat nu au făcut decât să le sporească rătăcirea!

22 Și mai marii lor au născocit un mare vicleșug prin instigarea supușilor lor împotriva lui Noe.

23 Și le-au zis celor care îi urmau: „Nu părăsiți [nicicum] adorarea zeilor voștri! Și nu-i părăsiți [nicidecum] pe idolii voștri - Uadd și pe Suwa' și Yaguth și Ya'uq și Nasr!"

24 Și prin acești idoli ai lor ei i-au adus în rătăcire pe mulți dintre oameni. Așadar, o, Doamne, celor ce s-au nedreptățit pe ei înșiși prin persistența lor întru necredință și păcătuire, nu le spori lor decât rătăcirea lor de la Adevăr!

25 Din pricina păcatelor comise, ei au fost înecați de potop în viața lumească, și, după moartea lor ei au intrat direct în Foc. Și ei nu au aflat în afară de Allah niciun ajutor care să îi apere de înec și nici de Foc!"

26 Și atunci când Allah l-a înștiințat că nu va mai crede niciunul dintre oamenii neamului său, în afară de cei care au crezut deja, Noe a zis: „O, Doamne! Nu lăsa niciunul dintre necredincioși să mișune pe pământ!

27 O, Domnul nostru! Căci, de-i vei lăsa Tu [în viață] și îi vei păsui pe ei, ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi cei dreptcredincioși, și nu vor zămisli ei decât alți păcătoși asemenea lor, nesupuși față de Tine și întăriți în necredința lor, și care nu Îți vor mulțumi pentru binecuvântările Tale!

28 Doamne! Iartă-mi mie păcatele, și iartă-le și părinților mei și iartă celor care intră în casa mea cu credință, și iartă dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor; și nu le spori celor ce s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire, decât pieirea și pierzania!"

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cererea de iertare este un motiv pentru pogorârea ploii și sporirea averilor și a urmașilor.
2 - Rolul nobililor întru devierea și rătăcirea celor din pătura mai de jos este vădită și vizibilă.
3 - Păcatele sunt un motiv pentru pieire și nimicire în viața lumească și pentru pedepsire în Viața de Apoi.

آيَاتُهَا ٢٨ سُورَةُ الجِنِّ تَرْتِيبُهَا ٧٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الحِزْبُ ٥٨

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ٢
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ٣ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ٨ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن
يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ١٠ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ
اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ١٣

Surat Al-Djinn

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Confirmarea adevărului revelării Coranului și al faptului că acesta este de la Allah, prin intermediul credinței djinnilor în acesta, și desființarea celor pretinse de idolatri cu privire la acesta.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) O, tu, profetule! Spune neamului tău: „Allah mi-a revelat mie că o ceată de djinni, aflați în trunchiul unui palmier, au ascultat recitarea de către mine a Coranului și apoi, când s-au întors la neamul lor, le-a spus acestora: „Noi am auzit un Cuvânt recitat, minunat în claritatea și elocvența lui. (2) Acest Cuvânt pe care noi l-am auzit călăuzește către drumul cel drept întru credința, vorba și fapta! Și noi credem în el și nu-i vom face niciun asociat Domnului nostru, Cel care a pogorât acest Cuvânt! (3) Și noi credem că El – înălțată fie măreția Domnului nostru și noblețea Lui! - nu Și-a luat [nicio] soață și nici [vreun] copil, așa cum susțin politeiștii!

(4) Și Iblis a spus asupra lui Allah cuvinte mincinoase, prin atribuirea unei soațe și a unui copil Acestuia, Preaslăvitul.

(5) Și noi nu am presupus că idolatrii dintre oameni și djinni ar spune minciuni împotriva lui Allah, atunci când au pretins că El ar avea soață și fiu, și am crezut în vorbele lor, urmându-i.

(6) Și în perioada ignoranței unii bărbați dintre oameni căutau adăpost la unii bărbați dintre djinni, atunci când ei se opreau într-un loc înfricoșător, și unul dintre ei spunea: „Caut adăpost la stăpânul acestei vai de răul celor nechibzuiți din poporul său.” Și astfel, bărbații oamenilor nu au făcut altceva decât să sporească teama și groaza lor față de bărbații djinnilor. (7) Și oamenii au crezut, așa cum ați crezut și voi, că Allah nu va învia pe nimeni după moartea sa, pentru a-i socoti și răsplăti.

(8) Noi am căutat veștile [aflate în] cer și am găsit cerul plin de păzitori aspri dintre Îngeri, care îl păzesc de cei care încearcă să tragă cu urechea, așa cum și noi obișnuiam să facem. Însă acum, cerul s-a umplut de bulgari de foc aprins, cu care sunt loviți toți cei ce se apropie de ceruri [pentru a afla secretele aflate în acestea].

(9) Și, mai înainte, noi ne așezăm în el pe niște locuri anume pentru a auzi cele pe care și le spun Îngerii, pentru a le vesti aceste taine vrăjitorilor de pe pământ. Însă acum situația s-a schimbat, și oricare dintre noi care se pune la ascultat va găsi o minge de foc aprins care îl așteaptă pregătită pentru el. Și dacă el se va fi apropiat, aceasta va fi aruncată asupra lui și îl va mistui.

(10) Noi nu știm care este motivul acestei străji înverșunate și dacă, prin ea, se voiește răul celor de pe pământ sau dacă Allah voiește un bine pentru ei, prin oprirea noastră de la a avea acces la veștile cerului.

(11) O, voi, djinnilor! Printre noi se află unii drepți și buni, și printre noi se află și unii necredincioși și răi; și noi am fost de feluri și tipuri și orientări diferite.

(12) Noi credem că nu Îl vom putea combate niciodată pe Allah Preaslăvitul dacă El va voi ceva în privința noastră, și nici nu vom putea slăbi cuprinderea noastră de către El, fugind. (13) Și când noi am auzit Coranul care călăuzește către ceea ce este bun și drept, noi am crezut în el. Iar acela care crede în Domnul său, nu are a se teme, nici de împuținarea faptelor sale bune, și nici de sporirea faptelor sale rele de mai înainte!

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Puternica influență a Coranului asupra aceluia care îl ascultă cu o inimă sănătoasă.** 2 - **Căutarea ajutorului la djinni este o formă de a-I face asociați lui Allah, iar cel care îi da curs va fi pedepsit prin oferirea opusului celor pe care el și le dorește în viața lumească.** 3 - **Negarea existentei vreunei forme de vrăjitorie în privința profeției trimisului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).** 4 - **Printre manierele unui dreptcredincios se numără și aceea de a nu îi atribui lui Allah ceea ce este urat și rău.**

وَأَنَّا مِنَّا ٱلْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا ٱلْقَٰسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
تَحَرَّوْا۟ رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا ٱلْقَٰسِطُونَ فَكَانُوا۟ لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
وَأَلَّوِ ٱسْتَقَٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ
فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
ٱلْمَسَٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُوا۟ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ
بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّى
لَن يُجِيرَنِى مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَٰغًا
مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ
خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ
أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ
أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ
رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

(14) Unii dintre noi sunt musulmani, supuși lui Allah întru adorare, iar unii dintre noi sunt rătăciți de la calea cea dreaptă și fermitatea întru aceasta. Iar cei care s-au supus lui Allah întru ascultare și plinirea de fapte bune, aceia sunt cei care au căutat călăuzirea și ceea ce este drept.

(15) Cât despre cei rătăciți de la calea cea dreaptă și fermitatea întru aceasta, ei vor fi, împreună cu cei asemenea lor dintre oameni, vreascuri pentru Gheena, cu care focul acesteia este ințețit."

(16) Și asa cum i s-a revelat lui că un grup de djinni au ascultat [recitarea Coranului], tot astfel i s-a revelat lui și că, dacă djinnii și oamenii vor fi fermi pe calea islamului, și vor plini cele aflate întru acesta, le vom da Noi apă multă, din belșug, și îi vom spori pe ei cu binecuvântări diverse.

(17) Pentru ca să-i încercăm noi prin acestea – oare vor fi ei mulțumitori pentru binecuvântarea lui Allah sau o vor tăgădui? Și cel care respinge Coranul și învățăturile aflate în acesta, va fi aruncat de către Domnul său într-un chin aspru, pe care nu-l va putea suporta.

(18) Moscheile sunt ale lui Allah, Preaslăvitul, și nu ale nimănui altcuiva, și nu chemați pe nimeni altcineva în acestea împreună cu Allah, pentru a nu deveni astfel asemenea evreilor și creștinilor, în bisericile și sinagogile lor.

(19) Și când robul lui Allah – Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) L-a adorat pe Domnul său, dintr-un trunchi de palmier djinni s-au adunat împrejurul lui, îmbulzindu-se, când au auzit recitarea Coranului.

(20) O, tu, profetule! Spune-le acelor idolatri: „Cu adevărat, eu Îl chem numai pe Domnul meu, Unicul, și nu-I fac Lui niciun asociat întru adorare, indiferent cine ar fi acesta!"

(21) Spune-le lor: „Eu nu am nicio putere pentru voi întru a respinge vreun rău pe care Allah vi la prescris, și nici nu am puterea de a atrage pentru voi vreo binecuvântare pe care Allah v-a oprit-o!"

(22) Spune-le lor: „Nimeni nu mă va putea apăra de Allah, dacă eu voi fi nesupus față de El, și nici nu găsesc eu în
afară de El vreun adăpost în care să mă apăr!
(23) Ci eu am puterea doar de a vă transmite vouă cele pe care Allah
mi le-a poruncit să vi le transmit, precum Mesajul cu care El m-a trimis la voi. Iar aceia care nu îi vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său, vor avea ca destinație focul Gheenei, în care vor fi veșnic sălășluitori, și nu vor ieși din
el niciodată.
(24) Și nu se vor opri necredincioșii din necredința lor, până ce ei vor vedea în Ziua Învierii pedepsele
cu care erau amenințați în viața lumească. Atunci ei vor ști ale cui ajutoare sunt mai slabe și ai cui susținători sunt mai puțini la număr".

(25) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatrii ce tăgăduiesc învierea: „Eu nu știu dacă este aproape pedeapsa cu care voi sunteți amenințați, ori dacă ea are un termen hotărât, neștiut decât de Allah."

(26) El, Preaslăvitul, este Știutorul necunoscutului în ansamblul lui și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns din acesta; iar El nu descoperă taina Sa nimănui, ci numai El rămâne cunoscător al acesteia.

(27) Afară de acela pe care El, Preaslăvitul, l-a ales ca trimis și căruia îi dezvăluie cele pe care El le voiește; și face ca dinaintea trimisului Său să meargă păzitori dintre îngeri, astfel încât nimeni altcineva în afară de trimisul Său să
nu poată cunoaște cele dezvăluite lui.
(28) Pentru ca profetul să știe că trimișii de dinainte de el au transmis mesajele
a căror transmitere le-a fost poruncită de către Domnul lor, cu ajutorul și protecția lui Allah. Și Allah a cuprins, prin știința Sa, cele aflate la Îngeri și la profeții Săi, și nimic dintre acestea nu-i rămân Lui ascunse, și El socotește numărul tuturor lucrurilor, și nimic nu-i rămâne ascuns Lui, Preaslăvitul!"

Dintre pildele acestor versete: 1 - Nelegiuirea este un motiv pentru intrarea în Foc. 2 - Importanta persistentei întru credință în sensul atingerii unor obiective nobile. 3 - Revelația a fost protejată împotriva deșertăciunilor diavolilor.

Surat Al-Muzammil

Meccană

آياتها ٢٠ سُورَةُ المُزَّمِّلِ ترتيبها ٧٣

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُزَّمِّلُ ١ قُمِ ٱلَّيۡلَ إِلَّا قَلِيلٗا ٢ نِّصۡفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصۡ مِنۡهُ قَلِيلًا
٣ أَوۡ زِدۡ عَلَيۡهِ وَرَتِّلِ ٱلۡقُرۡءَانَ تَرۡتِيلًا ٤ إِنَّا سَنُلۡقِي عَلَيۡكَ قَوۡلٗا
ثَقِيلًا ٥ إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيۡلِ هِيَ أَشَدُّ وَطۡـٔٗا وَأَقۡوَمُ قِيلًا ٦ إِنَّ لَكَ فِي
ٱلنَّهَارِ سَبۡحٗا طَوِيلٗا ٧ وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلۡ إِلَيۡهِ تَبۡتِيلٗا ٨
رَّبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذۡهُ وَكِيلٗا ٩ وَٱصۡبِرۡ
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهۡجُرۡهُمۡ هَجۡرٗا جَمِيلٗا ١٠ وَذَرۡنِي وَٱلۡمُكَذِّبِينَ
أُوْلِي ٱلنَّعۡمَةِ وَمَهِّلۡهُمۡ قَلِيلًا ١١ إِنَّ لَدَيۡنَآ أَنكَالٗا وَجَحِيمٗا ١٢
وَطَعَامٗا ذَا غُصَّةٖ وَعَذَابًا أَلِيمٗا ١٣ يَوۡمَ تَرۡجُفُ ٱلۡأَرۡضُ وَٱلۡجِبَالُ
وَكَانَتِ ٱلۡجِبَالُ كَثِيبٗا مَّهِيلًا ١٤ إِنَّآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡكُمۡ رَسُولٗا شَٰهِدًا
عَلَيۡكُمۡ كَمَآ أَرۡسَلۡنَآ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ رَسُولٗا ١٥ فَعَصَىٰ فِرۡعَوۡنُ ٱلرَّسُولَ
فَأَخَذۡنَٰهُ أَخۡذٗا وَبِيلٗا ١٦ فَكَيۡفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرۡتُمۡ يَوۡمٗا
يَجۡعَلُ ٱلۡوِلۡدَٰنَ شِيبًا ١٧ ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرُۢ بِهِۦۚ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَفۡعُولًا
١٨ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ١٩

Dintre obiectivele acestui capitol:

Menționarea proviziilor sufletești ale celui care cheamă la islam, întru confruntarea greutăților și încercărilor vieții, ca o întărire a profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și o avertizare pentru cei ce îl tăgăduiesc.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O, cel învăluit în straiele sale (adică profetul – pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)!
2 Roagă-te în noapte, afară de puțin din aceasta.
3 Roagă-te jumătate din ea, dacă dorești, sau roagă-te ceva mai puțin de jumătate, până ce ajungi la o treime.
4 Sau mai adaugă la ea, până ce ajungi la două treimi! Și dacă ai recitat Coranul, fa-o în mod limpede și nu te grăbi în recitarea lui!
5 O, tu, profetule! Noi îți vom trimite ție Coranul, și în el sunt cuvinte grele, datorită impunerilor, limitelor, reglementarilor, manierelor și a altor aspecte, existente în acesta.
6 Cu adevărat, orele din noapte sunt mai plăcute inimii pentru recitarea [Coranului] și mai potrivite pentru vorbele spuse.
7 Cu adevărat, în timpul zilei, tu ești preocupat de treburile tale și ești acaparat de acestea de la citirea Coranului, așadar roagă-te în noapte!
8 Şi pomenește-L pe Allah în toate modurile posibile, și dedică-te Lui, Preaslăvitul, cu totul, prin sinceritatea și devoțiunea adorării Sale.
9 Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă divinitate adorată întru dreptate în afară de El. Așadar, [numai] pe El ia-L ca Ocrotitor [și Protegiuitor], căruia să Îi încredințezi toate aspectele vieții tale!
10 Îndură batjocura și insultele lor și depărtează-te de ei, [cu bunăvoință] fără a le face vreun rău!
11 Și nu te preocupa de acești mincinoși ce se desfață în plăcerile vieții lumești și lasă-Mă pe Mine împreună cu
ei, și dă-le lor un scurt răgaz, până ce sorocul lor va veni. 12 Noi avem în Viața de Apoi înlănțuiri grele și un Foc
înverșunat. 13 Și mâncare cu care se astupă gâturile, datorită intensității amărăciunii ei; și o pedeapsă dureroasă,
peste cele menționate anterior. 14 Această pedeapsă va fi destinată celor mincinoși în Ziua în care se va cutremura
pământul și munții, iar munții se vor face ca un nisip curgător, risipindu-se de intensitatea terorii sale .
15 Cu adevărat, Noi v-am dat vouă un Trimis ca să fie martor pentru faptele voastre în Ziua Învierii, aşa cum am trimis și la Faraon un mesager; și acesta a fost Moise (pacea fie asupra sa).
16 Însă Faraon nu i-a dat ascultare trimisului Domnului său și Noi i-am dat o pedeapsă aspră în viața lumească,
înecându-l; iar în Viața de Apoi pedeapsa Focului. Așadar, voi nu fiți nesupuși față de profeții voștri, pentru a nu
vă ajunge pe voi cele ce i-au lovit pe ei. 17 Și dacă voi l-ați socotit mincinos pe trimisul Său, cum vă apărați voi
propriile suflete și cum le puneți la adăpost [de pedeapsa lui Allah], într-o Zi lungă și grea, în care [până și] copiii
cei mici vor cărunți, din cauza groazei și lungimii acesteia.
18 Cerul se va despica de groaza sa și făgăduința lui Allah se va împlini, fără îndoială!
19 Cu adevărat, aceasta învățătură – ce dovedește intensitatea și gravitatea Zilei Învierii - este o îndemnare, din care trag foloase dreptcredincioșii. Iar cel care a voit să urmeze drumul care duce la Domnul său, l-a urmat.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Importanța rugăciunii de noapte, a recitării Coranului și a pomenirii lui Allah în timpul acesteia, precum și importanța răbdării celui care cheamă [oamenii] la calea lui Allah.
2 - Eliberarea în timpul nopții a inimii de cele lumești are consecințe pozitive asupra memorării și a înțelegerii.
3 - Asumarea prescripțiilor impuse necesită o educație temeinică.
4 - Somptuozitatea și extravaganța în binecuvântări oprește de la calea lui Allah.

الحزب ٥٨ ۞إِنَّ رَبَّكَ يَعۡلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدۡنَىٰ مِن ثُلُثَيِ ٱلَّيۡلِ وَنِصۡفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٞ
مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحۡصُوهُ فَتَابَ
عَلَيۡكُمۡۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرۡضَىٰ
وَءَاخَرُونَ يَضۡرِبُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَبۡتَغُونَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ
يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنۡهُۚ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ
ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗاۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ
عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٗا وَأَعۡظَمَ أَجۡرٗاۚ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمُۢ ٢٠

سُورَةُ المُدَّثِّر — ترتيبها ٧٤ — آياتها ٥٦

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ١ قُمۡ فَأَنذِرۡ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ٤
وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ٥ وَلَا تَمۡنُن تَسۡتَكۡثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَٱصۡبِرۡ ٧ فَإِذَا نُقِرَ
فِي ٱلنَّاقُورِ ٨ فَذَٰلِكَ يَوۡمَئِذٖ يَوۡمٌ عَسِيرٌ ٩ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ غَيۡرُ يَسِيرٖ ١٠
ذَرۡنِي وَمَنۡ خَلَقۡتُ وَحِيدٗا ١١ وَجَعَلۡتُ لَهُۥ مَالٗا مَّمۡدُودٗا ١٢ وَبَنِينَ
شُهُودٗا ١٣ وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ١٤ ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ١٥ كَلَّآۖ إِنَّهُۥ
كَانَ لِأٓيَٰتِنَا عَنِيدٗا ١٦ سَأُرۡهِقُهُۥ صَعُودًا ١٧ إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨

20 O, tu, profetule! Cu adevărat, Domnul tău ştie că uneori tu te rogi mai puţin de două treimi din noapte, şi uneori te rogi o jumătate [din noapte], iar alteori o treime din ea. Şi o parte dintre dreptcredincioşi se roagă împreună cu tine. Allah hotărăşte noaptea şi ziua şi socoteşte orele lor. El a ştiut că voi nu veţi putea aduna şi potrivi orele sale, şi s-ar putea să fie grea pentru voi petrecerea celei mai mari părţi în Rugăciune, cautând împlinirea celor impuse vouă, şi pentru aceasta El v-a iertat vouă. Aşadar, rugaţi-vă în timpul nopţii atât cât vă stă vouă în putinţă. Allah ştie că unii dintre voi vor fi bolnavi şi împovăraţi de boală, iar alţii călătoresc prin lume, în căutarea îndestulării lui Allah, iar alţii se luptă cu necredincioşii căutând Mulţumirea lui Allah şi pentru a fi Cuvântul lui Allah mai presus, şi pentru aceştia este grea rugăciunea în noapte. Aşadar, rugaţi-vă în timpul nopţii atât cât vă stă vouă în putinţă. Şi împliniţi Rugăciunea obligatorie în cel mai bun mod cu putinţă, şi daţi Dania din averile voastre şi dăruiţi din ele pe calea lui Allah. Căci nu oferiţi pentru sufletele voastre niciun bine, pe care să nu îl găsiţi [mai apoi la Allah] şi mai bun şi cu o şi mai măreaţă răsplată. Şi cereţi-vă iertare de la Allah, căci Allah este Iertător şi Îndurător cu cei care s-au căit dintre supuşii Săi.

Surat Al-Muddathir

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Poruncirea intensificării chemării [la islam] şi ameninţarea, prin aceasta, a celor [necredincioşi şi] tăgăduitori.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O, tu cel acoperit cu hainele tale (acesta fiind profetul – pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)!
2 Ridică-te şi avertizează în privinţa pedepsei lui Allah! 3 Pe Domnul tău preamăreşte-L.
4 Curăţeşte-ţi sufletul de păcate şi veşmintele de impurităţi şi murdărie. 5 Şi stai departe de adorarea idolilor.
6 Şi nu căuta mai mult decât răsplata faptelor tale bune la Domnul tău.
7 Şi pentru Domnul tău îndură suferinţele pe care le întâmpini!
8 Când se va sufla în trâmbiţă cea de-a doua suflare.
9 Aceea va fi o Zi grea. 10 Deloc uşoară pentru cei care nu au crezut în Allah şi în trimisul Său!
11 Lasă-Mă, o, tu, profetule, pe Mine împreună cu cel pe care l-am creat singur în pântecele mamei sale, fără avere şi fără de urmaşi (cel la care se face aici referire fiind Al-Walid ibn Al-Mughirah).
12 Şi căruia i-am făcut o avere din belşug.
13 Şi i-am dăruit lui fii care-l însoţesc tot timpul şi sunt prezenţi împreună cu el în caravane şi nu se despart de el [nici măcar] în călătorie, datorită abundenţei averii sale.
14 Şi căruia Eu i-am netezit toate căile, în privinţa vieţuirii lui, şi a îndestulării lui şi a urmaşilor lui.
15 Şi care pofteşte, în pofida necredinţei lui în Mine, ca Eu să îi sporesc şi mai mult cele pe care i le-am dat din toate acestea. 16 Însă lucrurile nu stau aşa cum el îşi imaginează! Căci el a respins cu încăpăţânare versetele Noastre pogorâte profetului nostru, tăgăduindu-le. 17 Însă Eu Îl voi încărca cu o pedeapsă cruntă, pe care el nu o va putea suporta. 18 Acest necredincios pe care l-am dăruit cu toate aceste binecuvântări, a cugetat în privinţa celor ce sunt spuse în Coran pentru a-l combate şi el a decis aceasta în sinea sa!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Greutatea este urmata de uşurare.
2 - Obligativitatea curăţirii [şi purificării] de impurităţile fizice, cât şi de cele spirituale.
3 - Binecuvântările pogorâte asupra unui nelegiuit sunt o ademenire pentru acesta, ci nu o înnobilare.

فَقُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ قُتِلَ كَيۡفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ
٢٢ ثُمَّ أَدۡبَرَ وَٱسۡتَكۡبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ يُؤۡثَرُ ٢٤ إِنۡ هَٰذَآ
إِلَّا قَوۡلُ ٱلۡبَشَرِ ٢٥ سَأُصۡلِيهِ سَقَرَ ٢٦ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سَقَرُ ٢٧
لَا تُبۡقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨ لَوَّاحَةٞ لِّلۡبَشَرِ ٢٩ عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ ٣٠ وَمَا جَعَلۡنَآ
أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةٗۙ وَمَا جَعَلۡنَا عِدَّتَهُمۡ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ
لِيَسۡتَيۡقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَيَزۡدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنٗا وَلَا يَرۡتَابَ
ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ
وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ
وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ
لِلۡبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَٱلۡقَمَرِ ٣٢ وَٱلَّيۡلِ إِذۡ أَدۡبَرَ ٣٣ وَٱلصُّبۡحِ إِذَآ أَسۡفَرَ ٣٤ إِنَّهَا
لَإِحۡدَى ٱلۡكُبَرِ ٣٥ نَذِيرٗا لِّلۡبَشَرِ ٣٦ لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَتَقَدَّمَ أَوۡ يَتَأَخَّرَ
٣٧ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ٣٨ إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ٣٩ فِي جَنَّٰتٖ
يَتَسَآءَلُونَ ٤٠ عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ٤١ مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ٤٢ قَالُواْ لَمۡ نَكُ
مِنَ ٱلۡمُصَلِّينَ ٤٣ وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ ٱلۡمِسۡكِينَ ٤٤ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
ٱلۡخَآئِضِينَ ٤٥ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤٦ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلۡيَقِينُ ٤٧

**(19) Și el a fost blestemat și pedepsit, după cum el
a hotărât! (20) Apoi a fost blestemat și pedepsit,
după cum el a hotărât! (21) Apoi el a mai cugetat
odată și a reconsiderat și resocotit cele pe care
acesta le spune. (22) Apoi s-a posomorât și s-a
încruntat atunci când nu a găsit nimic cu care să
îl atace pe el în Coran.
(23) Apoi s-a depărtat de credință și s-a semețit de
la urmarea profetului (pacea și binecuvântarea lui
Allah fie asupra sa). (24) Și a zis: „Cele cu care a
venit Muhammed nu este Cuvântul lui Allah, ci
doar o vrăjitorie învățată de la alții! (25) Acesta nu
este Cuvântul lui Allah, ci doar vorba unui om!"
(26) Îl voi pătrunde pe acest necredincios într-
una dintre cele mai arzătoare trepte ale Iadului,
iar aceasta este Saqar. (27) Și de unde să știi tu, o,
Muhammed, ce este cea mai arzătoare treaptă a
Iadului?! (28) Ea nu lasă și nu cruță nimic din ceea
ce a fost torturat în ea, decât mistuindu-l. Apoi el
este făcut din nou cum a fost și este [mistuit] a doua
oară și tot astfel în mod continuu. (29) Arzând cu
înverșunare, preschimbând și înnegrind pieile ?
(30) Peste ea veghează nouăsprezece îngeri,
păzind-o. (31) Și Noi nu am pus ca păzitori peste
Foc decât îngeri și astfel oamenii nu au nicio putere
împotriva lor. Iar Abu Jahl a fost mincinos atunci
când a pretins că neamul său îi poate înfrunta pe
aceștia, și mai apoi vor ieși din Foc. Și Noi nu am
stabilit numărul lor decât ca o încercare pentru cei
care nu cred în Allah, pentru a spune cele pe care le-
au spus și a li se spori lor astfel pedeapsa. Și pentru
ca iudeii cărora le-a fost trimisă Tora și creștinii
cărora li s-a dat Evanghelia, să fie încredințați
atunci când a fost pogorât Coranul, care împlinește cele aflate în Scripturile lor. Și pentru ca să sporească în credință
aceia care cred atunci când oamenii Cărții se vor pune de acord cu ei, și pentru ca iudeii, creștinii și dreptcredincioșii,
ca să nu se îndoiască. Iar aceia care s-au delasat de credință și necredincioșii să zică: „Ce a voit Allah prin acest
număr ciudat?" Asemenea rătăcirii celui ce tăgăduiește acest număr [al îngerilor] și călăuzirea celui care crede în el,
Allah îl duce în rătăcire pe cine voiește El să rătăcească și, tot astfel, îl călăuzește pe cine voiește El să îl călăuzească.
Și datorită multitudinii lor, [nimeni] nu-i cunoaște pe oștenii Domnului tău decât numai El, Preaslăvitul. Așadar,
sa ia aminte la acestea Abu Jahl, care, în bătaie de joc și tăgăduind, a spus: „Cât despre Muhammed, acesta nu
are decât nouăsprezece susținători!”. Însă acest Foc nu este decât o îndemnare pentru oameni, prin care le face
lor cunoscută măreția lui Allah, Preaslăvitul. (32) Allah a jurat pe Lună, că nu este așa cum susțin unii idolatrii, și
anume că oamenii lor ar fi îndeajuns de puternici pentru a-i înfrunta pe străjerii Iadului, astfel încât ei vor scăpa de
el. (33) Și a jurat pe noaptea care se duce. (34) } Și a jurat pe zorile care se ivesc! (35) Cu adevărat, focul Iadului este
una dintre cele mai mari calamități. (36) O încurajare și o prevenire pentru oameni. (37) Pentru acela dintre voi care
voiește - , o, voi, oameni! - să meargă înainte întru credința în Allah și plinirea de fapte bune sau să rămână în urmă
întru necredință și păcătuire. (38) Fiecare suflet este răsplătit după faptele agonisite; [și astfel], el fie va fi ruinat de
către faptele lui, fie va fi scăpat și salvat de acestea de la distrugere. (39) În afară de cei dreptcredincioși, pentru ca
aceștia nu vor fi pedepsiți pentru păcatele lor, ci le vor fi iertate, datorită faptelor lor bune. (40) Și ei vor fi în Ziua
Învierii în Grădini, întrebându-se unii pe alții. (41) Despre necredincioșii care s-au distrus pe ei înșiși prin plinirea
de păcate. (42) Ei le spun lor: „Ce v-a adus pe voi în Iad?" (43) Iar necredincioșii le vor răspunde, spunând: „Noi
nu am fost dintre aceia care au împlinit Rugăciunea obligatorie în viața lumească. (44) Și noi nu l-am hrănit pe cel
sărman din cele cu care ne-a dăruit Allah. (45) Și noi i-am urmat pe cei nelegiuiți, mergând împreună cu ei oriunde
mergeau, și am ponegrit [pe alții] laolaltă cu cei rătăciți și ademenitori. (46) Și noi am socotit drept minciună Ziua de
Apoi. (47) Și am tăgăduit-o până ce moartea ne-a ajuns, și s-a interpus între noi și posibilitatea de a ne cere iertare!
Dintre pildele acestor versete: 1 - Gravitatea îngâmfării care l-a îndepărtat de credință pe Al-Walid
ibn Al-Mughirah, după ce adevărul îi fusese [deja] arătat lui. 2 - Responsabilitatea ce tronează asupra omului
cu privire la faptele sale, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. 3 - Nehrănirea nevoiașilor este unul dintre
motivele intrării în Foc.**

فَمَا تَنفَعُهُمۡ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمۡ عَنِ ٱلتَّذۡكِرَةِ مُعۡرِضِينَ
﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمۡ حُمُرٞ مُّسۡتَنفِرَةٞ ﴿٥٠﴾ فَرَّتۡ مِن قَسۡوَرَةِۭ ﴿٥١﴾ بَلۡ يُرِيدُ
كُلُّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ أَن يُؤۡتَىٰ صُحُفٗا مُّنَشَّرَةٗ ﴿٥٢﴾ كَلَّاۖ بَل لَّا يَخَافُونَ
ٱلۡأٓخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذۡكِرَةٞ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذۡكُرُونَ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ هُوَ أَهۡلُ ٱلتَّقۡوَىٰ وَأَهۡلُ ٱلۡمَغۡفِرَةِ ﴿٥٦﴾

ترتيبها ٧٥ سُورَةُ القِيَامَةِ آياتها ٤٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

نصف الحزب ٥٨
لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحۡسَبُ
ٱلۡإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجۡمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾ بَلۡ
يُرِيدُ ٱلۡإِنسَٰنُ لِيَفۡجُرَ أَمَامَهُۥ ﴿٥﴾ يَسۡـَٔلُ أَيَّانَ يَوۡمُ ٱلۡقِيَٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ
ٱلۡبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ ٱلۡقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ ٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ ٱلۡإِنسَٰنُ
يَوۡمَئِذٍ أَيۡنَ ٱلۡمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡمُسۡتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُاْ
ٱلۡإِنسَٰنُ يَوۡمَئِذِۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ ٱلۡإِنسَٰنُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦ بَصِيرَةٞ ﴿١٤﴾
وَلَوۡ أَلۡقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكۡ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعۡجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيۡنَا
جَمۡعَهُۥ وَقُرۡءَانَهُۥ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأۡنَٰهُ فَٱتَّبِعۡ قُرۡءَانَهُۥ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيۡنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

(48) Și în Ziua Judecății nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea îngerilor, a profeților și a dreptcredincioșilor mijlocitori, întrucât condiția pentru acceptarea mijlocirii este acceptarea cu cel care mijlocește. (49) Oare ce i-a făcut pe acești idolatri să se întoarcă și să respingă Coranul? (50) De parcă în neascultarea și îndepărtarea lor de el ar fi niște măgari sălbatici speriați. (51) Ce fug îngroziți de un leu. (52) Fiecare dintre politeiști ar voi ca deasupra capului său să fie răspândită o Scriptură care să-i dea de veste că Muhammed este un trimis de la Allah. Iar motivul pentru aceasta nu este lipsa semnelor sau slăbiciunea dovezilor, ci încăpățânarea și trufia [lor]. (53) Însă lucrurile nu stau astfel! Ci motivul persistenței lor întru rătăcire este faptul că ei nu cred în pedeapsa Vieții de Apoi și au rămas astfel în necredința lor! (54) Dar nu! Acest Coran este, cu adevărat, o pildă și o Îndemnare! (55) Iar cel care voiește să recite Coranul și să tragă învățături din acesta, l-a recitat și l-a priceput. (56) Și ei nu trag foloase din aceste pilde decât dacă Allah voiește. El, Preaslăvitul, este Cel mai îndreptățit de teama lor, prin plinirea prescripțiilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale. Și El este mai îndreptățit să ierte păcatele supușilor Săi care își cer iertare de la El.

Surat Al-Qiyama

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea puterii lui Allah de a aduna din nou structura trupului omului și a-l învia.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: (1) Allah a jurat pe Ziua Învierii, Ziua în care oamenii sunt înviați pentru Domnul lumilor! (2) Și a jurat și pe sufletul cel bun, care se învinuiește pe el însuși pentru deficitele existente în faptele sale bune și pentru plinirea faptelor rele. A jurat Allah pe aceste doua chestiuni, că El îi va învia pe oameni pentru a-i socoti și a-i răsplăti. (3) Oare socotește omul că Noi nu vom aduna din nou oasele sale, după moartea sa, pentru înviere?! (4) Ba da! Noi suntem în stare, mai mult decât adunarea oaselor sale, să potrivim la loc chiar și vârfurile degetelor sale, făcându-le din nou, așa cum au fost mai înainte!
(5) Însă omul voiește, prin tăgăduirea învierii, să persiste în păcătuirea sa și în viitor, fără vreo descurajare.
(6) Omul întreabă într-o modalitate ce neagă posibilitatea apropierii Zilei Învierii: „Când va fi aceasta?"
(7) Și dacă privirea va deveni confuză și mirată, văzând cele pe care el le tăgăduia.
(8) Și lumina Lunii va dispărea. (9) Și Soarele și Luna vor fi împreunate.
(10) În Ziua aceea, omul cel nelegiuit va zice: „Unde este scăparea?” (11) În acea Zi nu va mai fi nicio scăpare! Și niciun adăpost în care să se adăpostească cel nelegiuit. Și nici vreun proteguitor la care să găsească apărare [și ajutor]. (12) O, tu, profetule! În acea Zi, numai la Domnul tău va fi întoarcerea pentru judecată și răsplată!
(13) În Ziua aceea, i se va vesti omului ceea ce a înaintat și ceea ce a întârziat dintre faptele sale.
(14) Ba omul va fi chiar martor limpede împotriva lui însuși, atunci când membrele sale vor depune mărturie împotriva sa, pentru păcatele pe care el le-a săvârșit. (15) Chiar și dacă el va aduce dezvinovățiri cu care să se contrazică pe el însuși, că nu a comis aceste fapte, acestea tot nu îi vor fi lor de folos.
(16) O, tu, profetule! Nu te grăbi tu mișcându-ți limba cu repeziciune întru recitarea Coranului, de teama a nu-l uita. (17) Noi suntem datori cu strângerea lui în pieptul tău și întărirea recitării limbii tale.
(18) Iar când Gavriil va fi terminat citirea lui , ascultă recitarea sa în tăcere [și cu atenție].
(19) Apoi, Noi suntem datori cu tâlcuirea și explicarea lui pentru tine.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Voința omului este subordonată Voii lui Allah. 2 - Grija trimisului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru protejarea celor revelate lui din Coran și sprijinul acordat lui de către Allah în sensul păstrării acestuia în inima sa, și memorarea completă a lui, fără a uita nimic din el.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ٢٠ وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ ٢١ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ
٢٢ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ٢٣ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ٢٤ تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا
فَاقِرَةٌ ٢٥ كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ٢٦ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ٢٧ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ (سكتة لطيفة على النون)
٢٨ وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ٢٩ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ٣٠ فَلَا
صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ٣١ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ٣٢ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ
٣٣ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ٣٤ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰٓ ٣٥ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ
أَن يُتْرَكَ سُدًى ٣٦ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ٣٧ ثُمَّ كَانَ
عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ٣٨ فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ
وَٱلْأُنثَىٰٓ ٣٩ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧىَ ٱلْمَوْتَىٰ ٤٠

آياتها ٣١ — سُورَةُ الإِنسَانِ — ترتيبها ٧٦

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْـًٔا مَّذْكُورًا ١ إِنَّا خَلَقْنَا
ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَٰهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ٢ إِنَّا
هَدَيْنَٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ٣ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا۟
وَأَغْلَٰلًا وَسَعِيرًا ٤ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ٥

(20) Dar nu! Lucrurile nu stau așa cum voi ați pretins cu privire la imposibilitatea Învierii. Și voi prea bine știți că Cel care a avut puterea de a vă crea prima oară, nu este în imposibilitatea de a vă învia pe voi după moartea voastră. Însă motivul tăgăduirii de către voi a învierii, nu este decât iubirea voastră [excesivă] pentru viața lumească, care apune cu repeziciune. (21) Și nepăsarea voastră față de Viața de Apoi, al cărei drum este urmarea actelor de supunere poruncite vouă de către Allah și delăsarea pe care El le-a oprit! (22) În acea Zi, chipurile oamenilor credinței și ale încântării vor fi frumoase și luminoase. (23) Ele vor privi spre Domnul lor, delectându-se întru aceasta. (24) În vreme ce chipurile neamului necredinței și ale chinului vor fi în Ziua aceea încruntate [și întunecate]. (25) Așteptându-se să pogoare asupra lor o mare pedeapsă și un chin dureros. (26) Dar nu! Lucrurile nu stau așa cum cred idolatrii, că dacă vor muri nu vor fi pedepsiți! Căci atunci când sufletul unuia dintre ei va ajunge în partea de sus a pieptului său. (27) Și oamenii își vor spune unii altora: „Cine îl va vindeca pe acesta, poate că el va fi tămăduit?" (28) Iar cel care se află în agonie, în acel moment, va ști cu certitudine că aceasta este moartea prin care se va despărți de viață. (29) Și potrivniciile s-au întâlnit, la sfârșitul primei vieți și la începutul Vieții de Apoi. (30) Și dacă toate acestea se vor fi produs, mortul va fi apoi condus către Domnul său! (31) Însă necredinciosul, nici nu a crezut în cele cu care a venit profetul Său, și nici nu a plinit Rugăciunea pentru Allah, Preaslăvitul. (32) Ci, dimpotrivă, el a învinuit de minciună cele cu care au venit profeții și le-au întors spatele. (33) Apoi, acest necredincios a mers către familia sa, pășind cu îngâmfare. (34) Allah l-a avertizat pe necredincios că pedeapsa sa va veni și ea este aproape. (35) Apoi, a repetat încă o dată aceeași propoziție, ca o confirmare, spunând: „Vai ție, vai!" (36) Oare omul își închipuie că Allah îl va lăsa pe el în voie, fără a-i impune nicio reglementare? (37) Oare nu a fost acest om într-o zi o picătură din sământă vărsată în pântec? (38) Apoi, după aceasta, a fost un cheag de sânge, apoi Allah l-a plămădit și i-a dat chip armonios. (39) Și a făcut din el doi soți - bărbat și femeie? (40) Oare Cel care l-a creat pe om dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge, nu are puterea să-i învie încă o dată pe cei morți pentru judecată și răsplată?! Ba da! Cu siguranță, El este cu putere întru aceasta!

Surat Al-Insan

Meccană

Dintre obiectivele acestor capitole: **O reamintire pentru om cu privire la originea sa și înțelepciunea creării sale, și a traiectoriei sale în cele două vieți, și prezentarea binecuvântărilor Raiului, ca o întărire a dreptcredincioșilor și o chemare la calea cea dreaptă pentru necredincioși.**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]: **(1) Omul a petrecut o lungă bucată de timp, fiind neînsemnat și nepomenit. (2) Noi l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri între lichidul aparținând femeii și cel al bărbatului. Noi îl încercăm pe el prin prescripțiile pe care i le impunem; și l-am făcut pe el cu auz și cu vedere pentru a putea să plinească cele pe care i le-am impus lui dintre prescripții. (3) Noi i-am arătat lui prin vorbele profeților Noștri drumul călăuzirii, și astfel i-a fost limpede lui și drumul rătăcirii [în contradicție cu acesta]. Iar el, după aceasta, fie va fi călăuzit pe calea cea dreaptă și va fi un supus dreptcredincios și mulțumitor lui Allah, fie va rătăci de la ea și va fi un necredincios, tăgăduitor al semnelor lui Allah. Și atunci când Allah a prezentat cele două tipuri [de oameni] – cel călăuzit și cel rătăcit, a evidențiat și răsplata fiecăruia dintre aceștia și a spus: (4) Noi am pregătit pentru necredincioșii în Allah și în profeții Săi, lanțuri cu care vor fi trași în Foc, și cătușe cu care vor fi încătușați și un Foc în vâlvătăi. (5) Cei evlavioși, supuși lui Allah vor bea în Ziua Învierii dintr-un pocal plin cu vin, al cărui amestec va fi cu camfor, pentru aroma sa plăcut mirositoare.**

Dintre pildele acestor versete: 1 - **Periculozitatea iubirii vieții lumești și respingerea și depărtarea de Viața de Apoi.** 2 - **Confirmarea capacității de alegere a omului, aceasta fiind una dintre formele de înnobilare a acestuia de către Allah.** 3 - **Privirea la Fața cea Nobila a lui Allah este dintre cele mai mărețe binecuvântări.**

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفۡجِيرٗا ٦ يُوفُونَ بِٱلنَّذۡرِ وَيَخَافُونَ
يَوۡمٗا كَانَ شَرُّهُۥ مُسۡتَطِيرٗا ٧ وَيُطۡعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسۡكِينٗا
وَيَتِيمٗا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نُطۡعِمُكُمۡ لِوَجۡهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمۡ جَزَآءٗ وَلَا شُكُورًا
٩ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوۡمًا عَبُوسٗا قَمۡطَرِيرٗا ١٠ فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
ٱلۡيَوۡمِ وَلَقَّىٰهُمۡ نَضۡرَةٗ وَسُرُورٗا ١١ وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُواْ جَنَّةٗ وَحَرِيرٗا ١٢
مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۖ لَا يَرَوۡنَ فِيهَا شَمۡسٗا وَلَا زَمۡهَرِيرٗا ١٣
وَدَانِيَةً عَلَيۡهِمۡ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتۡ قُطُوفُهَا تَذۡلِيلٗا ١٤ وَيُطَافُ عَلَيۡهِم بِـَٔانِيَةٖ
مِّن فِضَّةٖ وَأَكۡوَابٖ كَانَتۡ قَوَارِيرَا۠ ١٥ قَوَارِيرَاْ مِن فِضَّةٖ قَدَّرُوهَا تَقۡدِيرٗا ١٦
وَيُسۡقَوۡنَ فِيهَا كَأۡسٗا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ١٧ عَيۡنٗا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلۡسَبِيلٗا
الحزب ٥٨ ١٨ ۞ وَيَطُوفُ عَلَيۡهِمۡ وِلۡدَٰنٞ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيۡتَهُمۡ حَسِبۡتَهُمۡ لُؤۡلُؤٗا مَّنثُورٗا
١٩ وَإِذَا رَأَيۡتَ ثَمَّ رَأَيۡتَ نَعِيمٗا وَمُلۡكٗا كَبِيرًا ٢٠ عَٰلِيَهُمۡ ثِيَابُ سُندُسٍ
خُضۡرٞ وَإِسۡتَبۡرَقٞۖ وَحُلُّوٓاْ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٖ وَسَقَىٰهُمۡ رَبُّهُمۡ شَرَابٗا
طَهُورًا ٢١ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمۡ جَزَآءٗ وَكَانَ سَعۡيُكُم مَّشۡكُورًا ٢٢ إِنَّا
نَحۡنُ نَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ تَنزِيلٗا ٢٣ فَٱصۡبِرۡ لِحُكۡمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعۡ
مِنۡهُمۡ ءَاثِمًا أَوۡ كَفُورٗا ٢٤ وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ بُكۡرَةٗ وَأَصِيلٗا ٢٥

6 Aceasta băutură pregătită oamenilor evlavioși provine dintr-un izvor ușor de băut, abundent și interminabil, din care beau robii lui Allah, făcându-l să curgă și îndreptându-l [spre] oriunde ei doresc.
7 Atributele robilor care beau din acest [izvor] sunt acelea că ei plinesc actele de supunere [față de Allah] pe care și le-au asumat lor înșile și se tem de o Zi, al cărei rău este întins și răspândit [peste tot].
8 Și-l hrănesc cu mâncare, în ciuda dragostei pentru ea și a nevoii de aceasta, și poftei și dorinței de a o mânca, pe cei în nevoie dintre sărmani, orfani și prizonieri.
9 Și ei își spun în sinea lor că ei nu îi hrănesc [cu această mâncare] decât de dragul lui Allah; și ei nu caută vreo răsplată, și nici mulțumire din partea lor pentru că i-au hrănit!
10 „Noi ne temem de o Zi de la Domnul nostru în care se vor încrunta [și vor deveni sumbre] fețele celor nelegiuiți, datorită intensității și groazei acesteia."
11 Iar Allah, prin binecuvântarea Sa, îi va apăra pe ei de răul acelei Zile mărețe, și îi va dărui pe ei cu strălucire și lumină pe fețele lor, ca o înnobilare pentru ei și bucurie în inimile lor.
12 Și Allah îi va răsplăti pe ei pentru că au fost răbdători întru supunerea față de El, și au fost răbdători în întâmpinarea celor ce le-au fost predestinate și au fost răbdători întru depărtarea de păcate - cu o Grădină în care ei se vor desfăta și îi va îmbrăca pe ei în mătase.
13 În ea, ei vor sta rezemați pe divanuri împodobite. În această Gradina ei nu vor găsi un soare ale cărui raze să le facă rău, și nici ger. Ci ei sunt într-o umbră permanentă [plăcută], nici prea caldă, dar nici prea rece.
14 Umbrele ei vor fi apropiate de ei, iar ramurile cu fructele ei vor fi aplecate, pentru a fi ușor de cules, astfel încât atât cel întins, cât și cel ridicat, cât și cel așezat să poată ajunge la ele.
15 Și se vor petrece printre ei servitori cu vase de argint și cu pocale cristaline, atunci când ei vor dori să bea.
16 Și ele, datorită purității culorii lor, vor părea din cristal, deși sunt făcute din argint; și vor avea o măsură precisă, după cum ei vor dori, nici mai mult și nici mai puțin decât pofta lor.
17 Și acelor [oameni] înnobilați li se va da să bea dintr-un pocal cu vin, al cărui amestec va fi cu ghimbir.
18 Ei vor bea dintr-un izvor din Paradis, numit Salsabil. 19 În Paradis, vor trece printre ei băieți veșnic tineri, pe
care, când îi vezi, datorită luminozității fețelor lor, a culorii lor plăcute, a numărului lor mare și a răspândirii lor,
ți se vor părea perle presărate. 20 Și de vei vedea cele aflate acolo, în Paradis, vei vedea binecuvântări [și plăceri]
de nedescris și vei afla o împărăție fără egal sau asemănare. 21 Trupurile lor vor fi acoperite de veșminte verzi
somptuoase, din mătase fină și brocart gros; și în ea vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor le va da
să bea dintr-o băutură [curată] lipsită de orice [neajuns sau] stricăciune.
22 Și li se va spune lor sub formă de înnobilare: „Această binecuvântare pe care ați primit-o este răsplata pentru
faptele voastre bune, care au fost acceptate de către Allah. 23 Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție, - o, profetule! -
Coranul treptat, și nu ți l-am trimis ție dintr-o dată. 24 Așadar, fii răbdător în privința celor hotărâte de către
Allah în orânduielile și legile Sale, și nu da ascultare vreunui păcătos urmând faptele rele la care el cheamă, și nici
vreunui necredincios spre necredința la care el îndeamnă! 25 Și pomenește-L pe Domnul tău în Rugăciunea de
dimineața, la începutul zilei, precum și în rugăciunea de amiază și rugăciunea de după-amiază la sfârșitul [zilei].

Dintre pildele acestor versete: 1 - Respectarea jurământului și hrănirea celor nevoiași, sinceritatea și devoțiunea în fapte și teama de Allah sunt motivele salvării de Foc și a intrării în Paradis.
2 - Dacă atât de frumoși sunt servitorii din Rai, cum vor arata oare oamenii Raiului?!

وَمِنَ ٱلَّيۡلِ فَٱسۡجُدۡ لَهُۥ وَسَبِّحۡهُ لَيۡلٗا طَوِيلًا ٢٦ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ
يُحِبُّونَ ٱلۡعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمۡ يَوۡمٗا ثَقِيلٗا ٢٧ نَّحۡنُ خَلَقۡنَٰهُمۡ
وَشَدَدۡنَآ أَسۡرَهُمۡۖ وَإِذَا شِئۡنَا بَدَّلۡنَآ أَمۡثَٰلَهُمۡ تَبۡدِيلًا ٢٨ إِنَّ
هَٰذِهِۦ تَذۡكِرَةٞۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلٗا ٢٩ وَمَا تَشَآءُونَ
إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ٣٠ يُدۡخِلُ
مَن يَشَآءُ فِي رَحۡمَتِهِۦۚ وَٱلظَّٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمۡ عَذَابًا أَلِيمَۢا ٣١

سُورَةُ المُرۡسَلَاتِ

ترتيبها ٧٧ — آياتها ٥٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلۡمُرۡسَلَٰتِ عُرۡفٗا ١ فَٱلۡعَٰصِفَٰتِ عَصۡفٗا ٢ وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشۡرٗا ٣
فَٱلۡفَٰرِقَٰتِ فَرۡقٗا ٤ فَٱلۡمُلۡقِيَٰتِ ذِكۡرًا ٥ عُذۡرًا أَوۡ نُذۡرًا ٦ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٞ ٧ فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ٨ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ
٩ وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ١٠ وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ١١ لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ
١٢ لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ١٣ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ١٤ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ
لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٥ أَلَمۡ نُهۡلِكِ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٦ ثُمَّ نُتۡبِعُهُمُ ٱلۡأٓخِرِينَ
١٧ كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ١٨ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ١٩

(26) **Și pomenește-L în cele doua rugăciuni din noapte: rugăciunea de apus [Maghrib] și rugăciunea de la începutul nopții [Ișa] și laudă-L pe El, și în timpul nopții, după acestea!**

(27) **Cu adevărat, acești politeiști iubesc viața lumească și țin de ea, lăsând în urma lor Ziua Judecății, care [cu adevărat] este o Zi dificilă, datorită greutăților și încercărilor.**

(28) **Noi i-am creat pe ei și am întărit trupul lor, prin întărirea încheieturilor, și a organelor etc. Și de Noi am voi să îi distrugem pe ei și să îi înlocuim cu alții asemenea lor, i-am [putea] nimici și înlocui pe ei [numaidecât].** (29) **Această Surat este o pildă și o îndemnare și cine a voit să purceadă un drum către Mulțumirea Domnului său, l-a urmat.**

(30) **Însă voi nu puteți să urmați calea către Mulțumirea lui Allah, decât dacă Allah binevoiește aceasta pentru voi, căci toate sunt în Mâna lui Allah. Iar Allah știe ce le este folositor, și ce nu, supușilor Săi și El este Înțelept în creația și orânduirea și legile Sale.**

(31) **El lasă să intre sub îndurarea Sa pe cine voiește El dintre robii Săi, călăuzindu-i către credința adevărată și plinirea faptelor bune, în vreme ce acelor ce s-au nedreptățit pe ei înșiși, prin necredință și păcătuire, le-a pregătit o pedeapsă dureroasă în Viața de Apoi, în chinul Focului.**

Surat Al-Mursalat

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Confirmarea [producerii] Zilei Judecății prin intermediul argumentării celor care tăgăduiesc semnele [aduse în susținerea adevărului] și urmarea acestei argumentări de avertizare și amenințare.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) **Allah a jurat pe vânturile [trimise] în rafale, asemenea coamelor cailor.** (2) **Și a jurat pe vânturile puternice care vuiesc [în vijelie].**

(3) **Și a jurat pe vânturile care răspândesc ploaia.** (4) **Și a jurat pe îngerii care pogoară cele ce deosebesc limpede adevărul de nedreptate.** (5) **Și a jurat pe îngerii care pogoară cu revelația.**

(6) **Pogoară cu revelația pentru ca ei să nu aibă niciun motiv de dezvinovățire în fața lui Allah pentru care nu s-au lăsat călăuziți, și o prevenire pentru oameni asupra pedepsei lui Allah!**

(7) **Învierea, și judecata, și răsplata ce vi se făgăduiesc se vor întâmpla fără îndoială!**

(8) **Și când stelele își vor pierde strălucirea și lumina lor va dispărea.**

(9) **Și când cerul se va despica pentru ca îngerii să coboare din el.**

(10) **Și când munții vor fi smulși din locurile lor și se vor fărâmița până se vor face pulbere.**

(11) **Și când trimișii vor fi adunați pentru un timp hotărât!**

(12) **Într-o Zi măreață, pentru a depune mărturie împotriva națiunilor lor.**

(13) **Pentru Ziua care va separa între oameni, și-l va diferenția pe cel drept de cel nedrept, precum și pe cel fericit de cel [trist și] nenorocit!** (14) **O, tu, profetule! Și de unde să știi tu ce e Ziua Judecății?**

(15) **În acea Zi, va fi distrugere și chin și pierzanie pentru cei mincinoși care au tăgăduit cele cu care profeții au venit de la Allah.** (16) **Oare nu am făcut Noi să piară popoarele de mai înainte de ei, atunci când nu au crezut în Allah și i-au considerat mincinoși pe profeții lor?!** (17) **Apoi am făcut să le urmeze lor [alți] mincinoși [necredincioși] de mai târziu, pe care să îi supunem pieirii, așa cum i-am nimicit și pe ei.**

(18) **Asemenea nimicirii acelor popoare îi nimicim Noi și pe păcătoșii ce tăgăduiesc cele cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).** (19) **În acea Zi, cei care au tăgăduit prevenirea lui Allah cu privire la pedeapsa nelegiuiților, vor avea parte de nimicire, și pedeapsă, și pierzanie.**

Dintre pildele acestor versete:

1 - **Pericolul legării de viața lumească și uitarea Vieții de Apoi.** 2 - **Voia omului este supusă Voii lui Allah.** 3 - **Distrugerea comunităților mincinoase este o rânduială divină.**

أَلَمۡ نَخۡلُقكُّم مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ٢٠ فَجَعَلۡنَٰهُ فِي قَرَارٖ مَّكِينٍ ٢١ إِلَىٰ قَدَرٖ
مَّعۡلُومٖ ٢٢ فَقَدَرۡنَا فَنِعۡمَ ٱلۡقَٰدِرُونَ ٢٣ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٤
أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ كِفَاتًا ٢٥ أَحۡيَآءٗ وَأَمۡوَٰتٗا ٢٦ وَجَعَلۡنَا فِيهَا رَوَٰسِيَ
شَٰمِخَٰتٖ وَأَسۡقَيۡنَٰكُم مَّآءٗ فُرَاتٗا ٢٧ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٢٨
ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢٩ ٱنطَلِقُوٓاْ إِلَىٰ ظِلّٖ ذِي ثَلَٰثِ
شُعَبٖ ٣٠ لَّا ظَلِيلٖ وَلَا يُغۡنِي مِنَ ٱللَّهَبِ ٣١ إِنَّهَا تَرۡمِي بِشَرَرٖ
كَٱلۡقَصۡرِ ٣٢ كَأَنَّهُۥ جِمَٰلَتٞ صُفۡرٞ ٣٣ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٤
هَٰذَا يَوۡمُ لَا يَنطِقُونَ ٣٥ وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُونَ ٣٦ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ
لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٣٧ هَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِۖ جَمَعۡنَٰكُمۡ وَٱلۡأَوَّلِينَ ٣٨ فَإِن كَانَ
لَكُمۡ كَيۡدٞ فَكِيدُونِ ٣٩ وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٠ إِنَّ ٱلۡمُتَّقِينَ
فِي ظِلَٰلٖ وَعُيُونٖ ٤١ وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشۡتَهُونَ ٤٢ كُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ هَنِيٓـَٔۢا
بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ٤٣ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٤٤ وَيۡلٞ
يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٥ كُلُواْ وَتَمَتَّعُواْ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجۡرِمُونَ ٤٦ وَيۡلٞ
يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٧ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرۡكَعُواْ لَا يَرۡكَعُونَ ٤٨
وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ٤٩ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَهُۥ يُؤۡمِنُونَ ٥٠

**20 O, oameni! Oare nu v-am creat Noi pe voi
dintr-o apă puţina şi umilă, aceasta fiind sperma.
21 Și am aşezat această apă umilă într-un loc
protector și sigur - pântecele mamei.
22 Pentru un termen hotărât, iar aceasta este
perioada de sarcină. 23 Şi Noi am hotărât astfel
calitățile noului născut, și destinul său și culoarea
lui, precum și altele [în privința lui]; și cât de
bine hotărâm Noi toate acestea! 24 [De] pieire și
pedeapsa și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei
ce tăgăduiesc puterea lui Allah! 25 Oare nu am
făcut Noi pământul un loc cuprinzător pentru toți
oamenii. 26 Şi el îi poartă pe cei vii cu locuințele
construite pe el și îngrijirea și perpetuarea vieții,
precum și pe cei morți, prin îngroparea lor în el?
27 Și am făcut pe el munți trainici, semeți, care îl
împiedică de la a se zdruncina. Şi v-am dat vouă,
o, oameni, să beți apă dulce? Iar cel care a creat
[toate acestea] nu este neputincios de a vă învia
pe voi.
28 De pieire și pedeapsă și pierzanie vor avea
parte în acea Zi, cei ce tăgăduiesc binecuvântările
lui Allah asupra lor.
29 Şi li se va spune celor ce au tăgăduit cele cu care
au venit profeții: „Purcedeți, o, voi, mincinoșilor
[necredincioşi] către pedeapsa pe care ați socotit-o
voi drept minciună!
30 Purcedeți către o umbră din fumul Focului,
împărţit în trei ramuri.
31 Nu [găseşti] în ea nici răcoarea umbrei, şi ea
nici nu oprește flacăra Focului de a ajunge la voi!
32 Focul care aruncă [cu] scântei, fiecare dintre
acestea fiind de mărimea unui castel.
33 Ca şi când scânteile care sunt aruncate, în negreală şi mărimea lor ar fi asemenea unor cămile negre.
34 Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună! 35 Aceasta este Ziua în care ei nimic nu vorbesc.
36 Şi nu li se va îngădui lor să se dezvinovățească în fața Domnului lor pentru necredința și păcatele lor, pentru a-şi
putea cere iertare! 37 De pieire, chin și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei ce tăgăduiesc veștile despre această
Zi. 38 Aceasta este Ziua ce separă între creații, în care Noi vă vom aduna împreună cu popoarele de mai înainte de
voi, într-un singur loc. 39 Şi dacă aveți voi vreun vicleşug prin care să vă salvați pe voi de pedeapsa lui Allah, atunci
uneltiți împotriva Mea! 40 De pieire, chin și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei ce tăgăduiesc Ziua Judecății.
41 Cei evlavioși și care se tem de Domnul, lor prin urmarea prescripțiilor Sale și evitarea restricțiilor Sale, se vor
afla la umbra arborilor Grădinii frunzoase și printre izvoare cu apă dulce, proaspătă și curgătoare.
42 Și printre fructele pe care doresc să le mănânce. 43 Şi lor li se va spune: „Mâncați din cele bune și beți o băutură
îmbucurătoare, fără nicio stricăciune [sau răutate] în ea, [ca o răsplată] pentru faptele bune pe care le-ați plinit în
viața lumească. 44 Cu răsplăți asemenea celei cu care v-am răsplătit pe voi, Noi îi recompensăm pe binefăcători
pentru faptele lor! 45 De pieire, chin și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei care au tăgăduit [și au considerat
mincinoase] cele pe care Allah le-a pregătit pentru cei evlavioși [și smeriți]. 46 Și mincinoșilor [necredincioși] li
se va spune: „Mâncați și bucurați-vă cu plăcerile vieții [lumești] vreme puțină, căci, cu adevărat, prin necredința
voastră în Allah și tăgăduirea de către voi a profeților Săi [și considerarea lor a fi mincinoși}, voi sunteți nelegiuiți!"
47 De pieire, chin și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei care au tăgăduit răsplătirea lor în Ziua Judecății.
48 Şi când li se spune acestor mincinoși [necredincioși]:„Rugați-vă lui Allah!" ei nu se roagă Lui.
49 De pieire, chin și pierzanie vor avea parte în acea Zi cei care tăgăduiesc [considerând mincinoase] cele cu care
profeții au venit de la Allah.
50 Şi dacă ei nu cred în acest Coran revelat de la Domnul lor, atunci în care cuvânt în afară de el vor crede?**

**Dintre pildele acestor versete: 1 - Grija lui Allah pentru om în pântecele mamei sale. 2 - Cuprinderea
pământului pentru cei vii de pe el și pentru cei morți din el. 3 - Riscul tăgăduirii versetelor lui Allah și amenințarea
cruntă a celor care îi dau curs.**